

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Zagreb, Ulica grada Vukobra 70

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

18-12-2024

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

BR. BROJ:

Nadležni trgovački sud Zagreb

Poslovni broj spisa St-2901/2024

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Jasenska Marković

OIB 44267187274

Adresa / sjedište

Zagreb, Vlaška 83/1

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

RMK Strategos Consulting d.o.o.

OIB 54214191123

Adresa / sjedište

Zagreb, Gornje Prekrižje 46F

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-787/2018, od dana 07.11.2023. g.

Iznos dospjele tražbine 174.571,95 (euro)

Glavnica 174.571,95 (euro)

Kamate 1.807,89 (euro)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

(euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-787/2018, od dana 07.11.2023. g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☐ za iznos 174.571,95 (euro)

Naziv ovršne isprave

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-787/2018, od dana 07.11.2023. g.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☐ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Zagreb, 12.12.2024. g.

Potpis vjerovnika

KRISTINA RAKUŠA

ODVJETNICA
DRAŠKOVČEVA 22, ZAGREB

R A K U Š A

odvjetnički ured · law office

PUNOMOĆ

KRISTINA RAKUŠA

ODVJETNICA
DRAŠKOVIĆEVA 72, ZAGREB

kojom opunomoćujem (o)

da me (nas) zastupa u građanskom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišno-knjižnom postupku, prekršajnom i kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave koji se vodi kod:

FINANCIJSKA AGENCIJA / TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

radi: potpisane tražbine u predstojećem postupku

pod poslovnim brojem: 24 - 2901/24

Opunomoćujem (o) je da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda, kao i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarivanja mojih (naših) na zakonu utemeljenih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi i povlači tužbe i ostale podneske, da prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, da sklapa nagodbe, da daje nasljedničke izjave, te da prima novac i novčane vrijednosti i o tome izdaje potvrde.

Potpisom na ovoj punomoći stranka unaprijed daje dobrovoljnu, posebnu, informiranu i nedvosmislenu privolu za obradu osobnih podataka na način da njegove osobne podatke kao i dokumente na kojima se isti spominju, odvjetnik može držati pohranjene u uredu, na računalima i elektronskim napravama te iste dostavljati sudovima, upravnim tijelima ili bilo kojim trećim osobama na području Republike Hrvatske i izvan područja Republike Hrvatske, i to u svrhu zastupanja stranke navedenu u ovoj Punomoći. Stranka ima pravo od odvjetnika zatražiti pristup osobnim podacima i ispravak ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade koji se odnose na stranku kao ispitanika ili prava na ulaganje prigovora na obradu takvih te prava na prenosivost podataka. Stranka potpisom na ovoj Punomoći prihvaća da je upoznat na mogućnost da opozove danu suglasnost na obradu osobnih podataka u danu svrhu putem pisanog opoziva dostavljenog na adresu odvjetničkog ureda, a da to ne utječe na zakonitost obrade koja se temeljila na privoli prije nego što je ona povučena te da ima pravo pravo na podnošenje prigovora nadzornom tijelu. Odvjetnik je obavezan obradu osobnih podataka vršiti sukladno pozitivnoj regulativi.

Pristajem (o) da je u slučaju spriječenosti zamjenjuju:

Odvjetnica Iva Koutićević

U Zagrebu, dana 12.12. 2024. godine

Jasenska Marković

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski građanski sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-787/2018-76

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Goran Goluža

Datum pravomoćnosti: 22.05.2024.

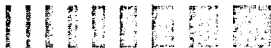
Datum ovršnosti: 05.07.2024.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Dokument je elektronički potpisan:
Goran Goluža

Vrijeme potpisivanja:
05-09-2024
13:31:33

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3031323532313633313137
OU=Signature
S=Goluža
G=Goran
CN=Goran Goluža

Broj zapisa: **9-3086b-faad3**

Kontrolni broj: **09990-ce52b-934ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Goran Goluža, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Goranu Goluži, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123, zastupanog po punomoćnicima Tamari Sardelić i Franu Olujiću, odvjetnicima iz Zagreba, protiv I-tuženice-protivnice osiguranja Ivanke Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-tuženika-protivnika osiguranja Miroslava Leke iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:86456303633, III-tuženika-protivnika osiguranja Ivana Leke iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, IV-tuženika-protivnika osiguranja Miroslava Marčinkovića iz Zagreba, Goljak 57, OIB: 64426943422, V-tuženice-protivnice osiguranja Dušanke Marčinković iz Zagreba, Goljak 57, OIB: 45881871994, I do V-tuženici-protivnici osiguranja zastupani po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku iz Zagreba, a II-tuženik-protivnik osiguranja i po punomoćniku Zoranu Vukiću, odvjetniku iz Rijeke, te VI-tuženice-protivnice osiguranja Jasenke Marković iz Zagreba, Vlaška 83/1, OIB: 44267187274, zastupane po punomoćnici Kristini Rakuša, odvjetnici iz Zagreba, radi isplate i privremene mjere, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 22. rujna 2023. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja-predlagatelja osiguranja Tamare Sardelić i Frana Olujića, odvjetnika iz Zagreba i punomoćnika I-V-tuženika-protivnika osiguranja Hrvoja Matića, odvjetnika iz Zagreba te punomoćnika II-tuženika-protivnika osiguranja Zorana Vukića, odvjetnika iz Zagreba, kao i punomoćnice VI-tuženice-protivnice osiguranja Kristine Rakuša, odvjetnice iz Zagreba, dana 7. studenog 2023. godine

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženicima IVANKI LEKO, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 39866803671, MIROSLAVU LEKI, Zagreb, Jelenovac 22, OIB: 86456303633, IVANU LEKI, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 55453360792 solidarno isplatiti tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123 u roku od 8 dana iznos od 4,218.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 06.02.2018.g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženicima MIROSLAVU MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 64426943422, DUŠANKI MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 45881871994, JASENKI MARKOVIĆ, Zagreb, Vlaška 83/1, OIB: 44267187274 solidarno isplatiti tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123 u roku od 8 dana iznos od 782.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 06.02.2018.g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

3. Nalaže se tuženicima IVANKI LEKO, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 39866803671, MIROSLAVU LEKI, Zagreb, Jelenovac 22, OIB: 86456303633, IVANU LEKI, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 55453360792, MIROSLAVU MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 64426943422, DUŠANKI MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 45881871994, JASENKI MARKOVIĆ, Zagreb, Vlaška 83/1, OIB: 44267187274 naknaditi tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123 u roku od 8 dana trošak vođenja ovog postupka zajedno sa zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

riješio je

I. Odbija se prijedlog za osiguranje privremenom mjerom koji glasi:

"Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123, prema I-protivniku osiguranja - I-tuženici Ivanki Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-protivniku osiguranja - II-tuženiku Miroslavu Leko iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:86456303633 i III-protivniku osiguranja - III-tuženiku Ivanu Lekić iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, u iznosu od 4,218.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od 6. veljače 2018. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotna poena, te kao i naknade troškova postupka osiguranja, te radi osiguranja tražbine predlagatelja osiguranja RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB:54214191123, prema IV-protivniku osiguranja - IV-tuženiku Miroslavu Marčinkoviću iz Zagreba, Goljak 57, OIB: 64426943422, V-protivnici osiguranja - V-tuženici Dušanki Marčinković iz Zagreba, Goljak 57, OIB: 45881871994 i VI-protivnici osiguranja - VI-tuženici Jasenki Marković iz Zagreba, Vlaška 83/1, OIB: 44267187274, u iznosu od 782.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od dana 6. veljače 2018. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotna poena, te kao i naknade troškova postupka osiguranja, te radi osiguranja određuje se

PRIVREMENA MJERA

1. Zabranjuje se dužniku I. protivnika osiguranja društvu ADRIS GRUPA d.d., Rovinj, Vladimira Nazora 1, OIB:82023167977, da neposredno ili posredno, ispuni svoju obvezu isplate prema I-protivniku osiguranja Ivanki Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-protivniku osiguranja Miroslavu Leki iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:864563033633 i III-protivniku osiguranja Ivanu Leki iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, u iznosu od 4,218.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od 6. veljače 2018. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotna poena, te se zabranjuje I-protivniku osiguranja Ivanki Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-protivniku osiguranja Miroslavu Leki iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:864563033633 i III-protivniku osiguranja Ivanu Leki iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, primiti ispunjenje obveze koje društvo ADRIS GRUPA d.d., Rovinj, Vladimira Nazora 1, OIB:82023167977, ima prema njima, odnosno da na bilo koji način raspolaze svojim tražbinama koji isti imaju prema društvu ADRIS GRUPA d.d., Rovinj, Vladimira Nazora 1, OIB:82023167977, u visini od 4,218.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate.
2. Nalaže se dužniku I. protivnika osiguranja društvu ADRIS GRUPA d.d., Rovinj, Vladimira Nazora 1, OIB:82023167977, da svoju obvezu isplate prema I-protivniku osiguranja Ivanki Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-protivniku osiguranja Miroslavu Leki iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:864563033633 i III-protivniku osiguranja Ivanu Leki iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, u visini od 4,218.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate, uvećan za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od 6. veljače 2018. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotna poena, izvrši na način da predmetni iznos uplati na depozitni račun Općinskog građanskog suda u Zagrebu.
3. Zabranjuje se I-protivniku osiguranja Ivanki Leko iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:39866803671, II-protivniku osiguranja Miroslavu Leki iz Zagreba, Jelenovac 32, OIB:864563033633 i III-protivniku osiguranja Ivanu Leki iz Zagreba, Zelengaj 8, OIB:55453360792, otuđiti i opteretiti nekretninu i to: k.čbr. 96 u naravi kuća, Zelengaj 6, Zagreb, dvorište i pomoćna zgrada ukupne površine 1084 m², upisano u zk.ul. 5037. k.o. Centar, sve upisano u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, uz zabilježbu ove zabrane u zemljišnim knjigama.
4. Zabilježbu će provesti zemljišno-knjižni odjel Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Zabrana se smatra provedenom dostavom zemljišno-knjižnom odjelu tog suda.
5. Zabranjuje se prema IV-protivniku osiguranja Miroslavu Marčinkoviću, Zagreb, Zelengaj 12, OIB:64426943422, otuđenje i opterećenje 15.341 redovnih dionica društva HUP-ZAGREB d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Trg Krešimira Čosića 9, OIB:66869264899, oznake HUPZ-R-A, koje su ubilježene na računu materijaliziranih vrijednosnih papira IV-protivnika osiguranja kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

6. Zabranjuje se prema V-protivniku osiguranja Dušanki Marčinković, Zagreb, Zelengaj 12, OIB:45881871994, otuđenje i opterećenje 12.385 redovnih dionica društva HUP-ZAGREB d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Trg Krešimira Čosića 9, OIB:66869264899, oznake HUPZ-R-A, koje su ubilježene na računu materijaliziranih vrijednosnih papira V-protivnika osiguranja kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

7. Zabranjuje se prema VI-protivniku osiguranja Jasenki Marković, Zagreb, Vlaška 64, OIB:44267187274, otuđenje i opterećenje 7.206 redovnih dionica društva HUP-ZAGREB d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Trg Krešimira Čosića 9, OIB:66869264899, oznake HUPZ-R-A, koje su ubilježene na računu materijaliziranih vrijednosnih papira VI-protivnika osiguranja kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d.

8. Zabranjuje se Središnjem klirinškom društvu d.d. Zagreb, Heinzelova 62/a, OIB:64406809162, u odnosu na dionice opisane pod točkom 5.6. i 7. ove privremene mjere izvršiti upis utemeljen na raspoložbi IV.-VI. protivnika osiguranja te se nalaže Središnjem klirinškom društvu d.d. Zagreb, Heinzelova 62/a, OIB:64406809162, izvršiti upis ove privremene mjere u svoj depozitorij.

9. Zabranjuje se IV-protivniku Miroslavu Marčinkoviću Zagreb, Zelengaj 12, OIB:64426943422 i V-protivniku osiguranja Dušanki Marčinković, Zagreb, Zelengaj 12, OIB:45881871994, otuđiti i opteretiti svoj suvlasnički udio nekretnine i to: k.čbr. 988/14 u naravi kuća broj 57. Goljak i dvorište ukupne površine 723 m², upisano u zk.ul. 1670. k.o. Grad Zagreb, sve upisano u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, uz zabilježbu ove zabrane u zemljišnim knjigama.

10. Zabilježbu će provesti zemljišno-knjižni odjel Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Zabrana se smatra provedenom dostavom zemljišno-knjižnom odjelu tog suda.

11. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnosti okončanja ovog parničnog postupka ili do drugačije odluke Suda ako se okolnosti, zbog kojih je privremena mjera određena, kasnije promjene tako da mjera više nije potrebna.

12. Nalaže se protivnicima osiguranja nadoknaditi predlagatelju osigurnja RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123 trošak postupka osiguranja."

II. Nalaže se tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123, isplatiti I-tuženici IVANKI LEKO, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 39866803671, II-tuženiku MIROSLAVU LEKI, Zagreb, Jelenovac 22, OIB: 86456303633, III-tuženiku IVANU LEKI, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 55453360792, IV-tuženiku MIROSLAVU MARČINKOVIĆU, Zagreb, Goljak 57, OIB: 64426943422 i V-tuženici DUŠANKI MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 45881871994, trošak parničnog postupka u iznosu od 244.375,78 eur / 1.841.249,31 kn, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev I-tuženice IVANKE LEKO, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 39866803671, II-tuženika MIROSLAVA LEKE, Zagreb, Jelenovac 22, OIB: 86456303633, III-tuženika IVANA LEKE, Zagreb, Zelengaj 8, OIB: 55453360792, IV-tuženika MIROSLAVA MARČINKOVIĆA, Zagreb, Goljak 57, OIB: 64426943422 i V-tuženice DUŠANKE MARČINKOVIĆ, Zagreb, Goljak 57, OIB: 45881871994, za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Gornje Prekrižje 46F, OIB: 54214191123, isplatiti VI-tuženici JASENKI MARKOVIĆ, Zagreb, Vlačka 83/1, OIB: 44267187274, trošak parničnog postupka u iznosu od 174.571,95 eur / 1.315.312,36 kn, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev VI-tuženice JASENKE MARKOVIĆ, Zagreb, Vlačka 83/1, OIB: 44267187274, za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi od 16. veljače 2018. godine navodi da je dana 24. svibnja 2016. godine sklopljen između Anđelka Leke (prednika I., II. i III-tuženika) i društva RMK Partners Ltd., Sea Meadow House, Blacburne Highway, Road Town, Tortola, Britanski djevičanski otoci, kao savjetnika, Ugovor o angažmanu (u daljnjem tekstu: Ugovor 1), a predmet kojeg Ugovora je pružanje savjetodavnih usluga, (opisanih u čl. 2. Ugovora 1) u svezi moguće prodaje poslovnih udjela tuženika u društvu Expertus d.o.o. Zagreb, Zelengaj 10, OIB:85763228759, a koje društvo je imatelj 252,993 dionica ili 58,56% temeljnog kapitala u društvu HUP-Zagreb d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, Trg Krešimira Čosića 9, OIB:66869264899, i to određenom kupcu iz Kine, Posebne administrativne regije Hong Kong ili Posebne Administrativne Regije Hong Kong ili Posebne Administrativne Regije Macau. Dana 29. ožujka 2017. godine sklopljen je i Dodatak 1 navedenom Ugovoru (u daljnjem tekstu: Dodatak), a temeljem kojeg Dodatka je izmijenjena odredba čl. 1. st. 2. Ugovora na način da se odredbe ugovora odnose na Starwood Capital Group ili bilo koju povezanu tvrtku koju Starwood Capital Group osnuje ili delegira za preuzimanje, kao kupca društva Expertus d.o.o., Zagreb. Isto tako dana 24. svibnja 2016. godine sklopljen je i ugovor između sada IV-VI-tuženika kao klijenta i društva RMK Partners Ltd., Sea Meadow House, Blacburne Highway, Road Town, Tortola, Britanski djevičanski otoci, kao savjetnika (dalje u tekstu Ugovor 2), a predmet kojeg ugovora je pružanje savjetodavnih usluga, upisanih u čl. 2 Ugovora 2, a u svezi moguće prodaje 46,908 dionica što predstavlja 10,85 % ukupnog broja (431,992) dionica HUP-Zagreb d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam i to određenom kupcu iz Kine, Posebne administrativne regije Hong Kong ili Posebne Administrativne Regije Macau. Dodatkom 1. Ugovor 2 izmijenjena je odredba čl. 1. st. 2. Ugovora 2 na način da se odredbe ugovora odnose na Starwood Capital Group ili bilo koju povezanu tvrtku koje je Starwood Capital Group osnuje ili delegira za preuzimanje, kao kupca. Društvo RMK Partners Ltd. je uredno i u cijelosti ispunilo tuženicima sve svoje savjetodavne usluge iz čl. 2 Ugovora 1. i čl. 2 Ugovora 2 i to:

- pružalo složene strateške savjete i tumačenja, kao i utvrđivao moguće strategije i taktike koje će biti od pomoći tuženicima pri prodaji svog udjela,
- pružalo savjete u okviru strategije i taktike pregovaranja s kupcem,
- pružalo pomoć tuženicima pri valorizaciji analize procjene vrijednosti koja će potencijalno biti osnova po kojoj će se prihvatiti ponuda kupca,
- pružalo pomoć tuženicima i tuženikovim pravnim savjetnicima u provjerama i pregovaranju o formalnoj transakcijskoj dokumentaciji,
- pružalo savjete u sklopu strukturiranja transakcije,
- te pružalo i druge oblike savjeta i pomoći u svezi s opisanom transakcijom.

Predmetne savjetodavne usluge za društvo RMK Partners Ltd. izvršavao je osobno gospodin Ratko M. Knežević, kao osoba s višegodišnjim međunarodnim iskustvom i

brojnim referencama u transakcijama iste vrste. U svezi pruženih usluga od strane Savjetnika tuženici niti u jednom trenutku nisu imali nikakav prigovor. Uspješno izvršavanje usluga od strane društva RMK Partners Ltd. rezultiralo je u konačnici posljednjom ponudom društva Starwood Capital Group u iznosu od 239.000.000 EUR-a, a temeljem koje ponude, u odnosu na udio koji društvo Expertus d.o.o., Zagreb, ponuđeni iznos premašuje iznos ugovoren temeljem odredbe čl. 3. Ugovora 1 i Ugovora 2. O ozbiljnosti angažmana i navedene ponude najbolje govori činjenica da je Starwood Capital Group svjetski poznato investicijsko društvo koje širom svijeta upravlja imovinom u vrijednosti 51 milijarde dolara. Unatoč tome što je društvo RMK Partners Ltd. uredno i u cijelosti izvršilo sve svoje usluge koje su dovele do gore opisane ponude, prednik I., II. i III-tuženika Anđelko Leko je istu, i u svoje ime i u ime drugih tuženika, kako navodi tužitelj, bezrazložno odbio, postupajući pritom protivno načelu savjesnosti i poštenja. Naime, kako navodi tužitelj, osim što je odbio ponudu društva Starwood Capital Group, a koja je u potpunosti odgovarala uvjetima koje su tuženici predložili društvu RMK Partners Ltd., tuženici o odbijanju predmetne ponude društvo RMK Partners Ltd. nisu niti obavijestili, već su pristupili pregovorima sa trećim osobama u svrhu realizacije transakcije, pritom uopće ne upoznavajući društvo RMK Partners Ltd. o svojim namjerama. Unatoč navedenom, tužitelj je i dalje postupao u dobroj namjeri, te po uputi tuženika, pribavio ponudu i društva Hotel Properties Ltd. za kupnju poslovnih udjela u društvu Expertus d.o.o., međutim, tuženicu su ga izvijestili kako su isti u razgovorima sa drugim kupcima te više nisu zainteresirani za predmetnu ponudu. S obzirom na činjenicu da je izvršio svoje savjetničke usluge, te njegov uloženi angažman, društvo RMK Partners Ltd. zatražilo je isplatu naknade, ugovorene čl. 3. Ugovora, a što su tuženici odbili smatrajući da nisu ostvareni uvjeti za isto. Međutim pravni prednik tužitelja je mišljenja kako takvo stajalište tuženika nije pravo osnovano, budući da je tužitelj u cijelosti izvršio svoju ugovornu obvezu te su tuženici svojevrijedno odustali od ugovora slijedom čega tužitelju pripada pravo na naknadu u iznosu od 4.218.000,00 eur, te 782.000,00 eur prema kunskoj protuvrijednosti na dan isplate. Podredno, ako bi sud zauzeo stajalište da tužitelju pripada pravo na isplatu samo u slučaju konačnog sklapanja pravnog posla i isplate kupoprodajne cijene u smislu Ugovora 1 i 2., činjenica je da su tuženici postupali protivno načelu savjesnosti i poštenja prilikom pregovara sa Starwood Capital Group-om, slijedom čega nije niti nastupilo sklapanje predmetnog pravnog posla njihovom krivnjom, te tuženici odgovaraju pravno predniku tužitelja za štetu koja je nastala takvim postupanjem i to u vidu izmakle dobiti koju je tužitelj mogao očekivati po redovitom tijeku stvari. Nadalje, tužitelj navodi da je temeljem Ugovora o cesiji od dana 12. veljače 2018. godine društvo RMK partneri d.o.o., Sea Meadow House, Blackburne Highway, Road Town, Tortola, Britanski djevičanski otoci, kao ustupatelj, ustupilo sva svoja potraživanja društvu RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, Ulica Tadije Smičiklase 18, kao primatelju, ovdje tužitelju, a koje isto ima prema tuženicima s osnova Ugovora 1 i 2, slijedom čega je jasna aktivna legitimacija ovdje tužitelja. Slijedom navedenog, tužitelj traži da sud donese presudu kojom će naložiti I-tuženici Ivanki Leko, II-tuženiku Miroslavu Leki i III-tuženiku Ivanu Leki solidarnu isplatu tužitelju RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb, iznosa od 4.218.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 06.02.2018. godine do isplate, te kojom će naložiti IV-tuženiku Miroslavu Marčinkoviću, V-tuženici Dušanki Marčinković i VI-tuženici Jasenki Marković isplatu iznosa od 782.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja zajedno, niti sa zateznom kamatom koja teče od 06.02.2018.g. do isplate, kao i da tuženicima

naloži isplatu tužitelju parničnog troška zajedno sa zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate. Isto tako radi osiguranja navedene novčane tražbine tužitelj predlaže donošenje privremene mjere sadržaja kao pod točkom I. izreke rješenja.

2. I. do V-tuženici u odgovoru na tužbu predlažu da sud vrati na ispravak tužbu budući da uz istu nije dostavljena dokumentacija prevedena na hrvatski jezik, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere, budući da je isti nerazumljiv u odnosu na tuženike. Nadalje, tuženici ističu prigovor pomanjkanja tužiteljeve aktivne legitimacije. Naime, tuženici osporavaju pravnu valjanost Ugovora o cesiji jer nema dokaza da bi Ratko Knežević imao ovlast zastupati ustupitelja RMK Partners Ltd. Po mišljenju tuženika Ugovor o cesiji je ništav i prividan, a sve iz razloga jer tužitelj kroz prividan ugovor o cesiji nastoji izbjeći svoje obveze prema tuženicima u slučaju gubitka spora, pa u tom smislu tuženici ističu prigovor ništetnosti ugovora, a ništetni ugovori ne proizvode pravne učinke. Nadalje, tuženici ističu prigovor nedospjelosti tražbine. Naime, po mišljenju tuženika, kad bi tužiteljeva tražbina i postojala, a ne postoji, tužba u ovom predmetu bila bi preuranjena jer tražbina nije dospjela. Tuženici nadalje navode da je Anđelko Leko sklopio dana 3. veljače 2018. godine s Adris Grupom d.d. Sporazum o strateškom partnerstvu i kupoprodaji dionica. Ugovor o prijenosu dionica bit će sklopljen tek i ako se za to steknu zakonom propisani uvjeti. Nadalje, tuženici ističu da tužitelj nema osnove zahtijevati isplatu naknade za posao koji uopće nije radio. Uz to Sporazum između Anđelka Leke i Adrisa sklopljen je gotovo sedam mjeseci nakon što su istekli (prestali važiti) Ugovor o angažmanu i njegov Dodatak 1. između RMK partneri d.o.o. i tuženika. Nadalje, tuženici ističu da su Ugovori o angažmanu i njihovi dodaci u cijelosti ništetni budući da tužitelj nije imao odobrenje HANFE za pružanje investicijskih usluga. Nadalje, tuženici navode da su Ugovori o angažmanu od 24. svibnja 2016. godine sklopljeni između RMK partneri d.o.o. i tuženika na određeno vrijeme (čl. 211. Zakona o obveznim odnosima), da su sklopljena dva ugovora, da je jedan potpisan od strane Anđelka Leke u svojstvu klijenta i da je drugi potpisan od Miroslava Marčinkovića osobno i u svojstvu punomoćnika Dušanke Marčinković i Jasenke Marčinković, svih u svojstvu klijenata. Prema čl. 6. oba ta ugovora, isti se sklapaju na razdoblje od 6 mjeseci, počevši od dana potpisivanja od strane obje ugovorne strane. Ugovori su potpisani 24. svibnja 2016. godine i po toj ugovornoj odredbi trajali su do 24. studenog 2016. godine. Nakon toga u razdoblju od 25. studenog 2016. do 28. ožujka 2017. nisu postojali Ugovori o angažmanu RMK Partneri d.o.o.. Nadalje, ugovorne strane su Dodatkom 1 od 29. ožujka 2017. suglasno produljili rok trajanja Ugovora o angažmanu od 24. svibnja 2016. za daljnja tri mjeseca počevši od 29. ožujka 2017. do 29. lipnja 2017. godine, a to znači da su oba Ugovora o angažmanu i oba Dodatka 1. tim ugovorima istekla (ugovorno prestala) 29. lipnja 2017. godine. U toj situaciji kad su navedeni ugovori odnosno njihovi Dodaci istekom dogovorenog vremena istekli, a djelovanje RMK partneri d.o.o. nije polučilo uspjeh u smislu da bi tuženici, na temelju njegova savjetovanja u tom razdoblju sklopili ugovore o prodaji dionica kupcima definiranim Ugovorima o angažmanu, po mišljenju tuženika, ne postoji obveza tuženika da tužitelju plate naknadu. Naime, tuženici ističu da Anđelko Leko nije postupio ni protuugovorno ni nesavjesno kad je gotovo sedam mjeseci nakon prestanka tih ugovora sklopio 3. veljače 2018. godine s Adris Grupom d.d. navedeni Sporazum, dok ostali tuženici nisu sklopili Sporazum s Adrisom. Nadalje, tuženici navode da je u oba Ugovora o angažmanu od 24. svibnja 2016. taksativno određen krug osoba u odnosu na koje je RMK partneri d.o.o. imao ovlast savjetovati tuženike. Prema čl. 1. st. 2. navedenih ugovora taj se Ugovor odnosi samo na moguću prodaju dionica HUP

Zagreb d.d. i to određenom kupcu iz NR Kine, Posebne administrativne regije Hong Kong ili Posebne administrativne regije Macau, dok je krug tih osoba proširen Dodacima 1. od 29. ožujka 2017. i to samo na Starwood Capital Group ili bilo koju povezanu tvrtku koju Starwood Capital Group osnuje ili delegira za preuzimanje. Nadalje, tijekom trajanja oba Ugovora o angažmanu i njihovih dodataka, tj. u razdoblju od 24. svibnja 2016. godine do 29. lipnja 2017. godine, a i nakon isteka tih Ugovora, odnosno njihovih Dodataka, svi tuženici su imali ovlast i slobodu da i sami traže kupce za svoje dionice, a što su oni i neovisno od pravnog prednika tužitelja i činili. Nadalje, tuženici ističu da RMK partneri d.o.o. nije ispunio ugovorne obveze. Nadalje, tuženici ističu da nisu ispunjeni bitni kumulativno ugovoreni uvjeti da bi RMK partneri d.o.o. stekao pravo na isplatu naknade, a to su: da je riječ o ugovoru koji bi bio sklopljen s kupcima koje je RMK partneri d.o.o. s tuženicima ugovorio savjetovanje (čl. 1. st. 2. Ugovora o angažmanu od 24. svibnja 2016. odnosno čl. 3. njihovih Dodataka), da je postignuta ugovorena minimalna cijena udjela odnosno dionica kao uvjet za isplatu ugovorene naknade, te da je prodavateljima, ovdje tuženicima isplaćena kupoprodajna cijena. Isto tako, tuženici ističu da je netočan navod da bi ponuda Starwood Capital Group u iznosu od 238.000.000,00 eura odgovarala uvjetima koje su tuženici predložili RMK-u partneri d.o.o., budući da se radilo o ponudi koja se odnosila na sve dionice tvrtke HUP-ZAGREB d.d., a Anđelko Leko nije imao ovlast prodaje dionica iznad 58,65%, budući da iste pripadaju drugim dioničarima, dok ponudu za tvrtku EXPERTUS d.d., koja je bila predmet ugovora, nikad nije dobio, a ponuđena (neobvezujuća cijena se odnosila na 5 milijuna EUR naknade za Ratka Žurića (predstavnik tužitelja), a preostalih 233 milijuna EUR se odnosila na 100% dionica, dakle i na daljnjih 41,35% dionica koje ne pripadaju tuženiku. Osim toga u tim je ponudama, kako navode tuženici, niz neprihvatljivih uvjeta koji bitno smanjuju iznos kojeg su prodavatelji zahtijevali i očekivali. Što se tiče navoda tužbe u pogledu pribave ponude od strane Hotel Properties Ltd., tuženici navode da ni Ugovorima o angažmanu ni Dodacima 1. tim ugovorima, RMK partneri d.o.o. nije imao ovlast pribavljati ponudu tih hotela za kupnju poslovnih udjela u društvu Exspertus d.o.o., odnosno od OV. do VI-tuženika. Nadalje, tuženici navode da ni jedna ponuda nije bila obvezujuća, odnosno da ni jedna ponuda potencijalnog kupca nije sadržavala njegovu obvezujuću izjavu čiji je smisao da prodavateljima jamči da će do transakcije zaista i doći. Nadalje, tuženici navode da ni ugovorima o angažmanu ni Dodacima 1 tim Ugovorima nitko od tuženika nije preuzeo obvezu da će bezuvjetno prihvatiti ponudu iz kruga onih osoba u pogledu kojega je pravni prednik tužitelja ugovorio savjetovanje, pa su dakle tuženici imali ovlast slobodne ocjene je li im neka ponuda prihvatljiva. Tuženici isto tako osporavaju i zahtjev za plaćanje zateznih kamata jer im nije jasno po kojoj bi osnovi one tekle od 6. veljače 2018. godine. Uz to tuženici Miroslav Marčinković, Dušanka Marčinković i Jasenka Marčinković osporavaju da bi oni bili u obvezi platiti tražbinu u iznosu od 782.000,00 eura na jednake dijelove, a slijedom toga ni zatezne kamate na jednake dijelove. Zaključno, tuženici ističu da nisu postupali ni protuugovorno ni nesavjesno, te da stoga e postoji ni njihova odgovornost za naknadu štete koju tužitelj podredno zahtijeva. Slijedom navedenog, tuženici predlažu odbiti tužbene zahtjeve kao neosnovane uz naknadu parničnih troškova tuženicima. Glede prijedloga za određivanje privremene mjere tuženici ističu da ni u tužbi ni u prijedlogu za određivanje privremene mjere nisu navedeni argumenti koji bi dokazivali da postoji tražbina predlagatelja osiguranja čak ni u najmanjem stupnju vjerojatnosti, da predlagatelj nije dokazao ni učinio vjerojatnim postojanje opasnosti da će protivnik osiguranja bez takve mjere spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će

svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati, pa stoga predlažu da sud odbije tužiteljev prijedlog za određivanje privremene mjere kao neosnovan i da naloži predlagatelju osiguranja da protivnicima osiguranja naknadi parnični trošak.

3. VI-tuženica Jasenka Marković u odgovoru na tužbu predlaže prije upuštanja u raspravljanje sukladno čl. 82. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima da sud odredi tužitelju da na račun suda položi kao osiguranje parničnih troškova iznos od 1.000.000,00 kn, za koji tužena drži da ima osnovano pravo potraživati jer tužitelj svoju aktivnu legitimaciju temelji na potraživanju koje je stekao po osnovu cesije od trgovačkog društva RMK Partners Ltd. koje je osnovano na Britanskim djevičanskim otocima, te da se stoga nedvojbeno radi o stranoj pravnoj osobi, kao i da postoji opasnost da se tužena za slučaj uspjeha u sporu ne će uspjeti namiriti od tužitelja. Nadalje VI-tužena osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, obzirom da VI-tužena nije nikad pristala na cesiju, odricanje prava na potraživanje sklopljen je gotovo sedam mjeseci prijenosom istoga na treću osobu, ovdje tužitelja, isti prijenos nema pravni učinak. Pored navedenog, VI-tužena navodi da je Ugovorom o cesiji od 12.02.2018. godine jasno definirano da je Miroslav Marčinković cesus, te stoga tražbina prema VI-tuženoj, čak i da je Ugovor o cesiji valjan, po mišljenju VI-tužene nije prenesena na tužitelja. Nadalje, VI-tužena osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kako osnovu tako i visinu. Nadalje, VI-tužena ističe da RMK Partners Ltd. nije bio niti je ovlašten za pružanje usluga kako su iste ugovorene Ugovorom o angažmanu od 24.05.2016. godine, kao ni Ratko Knežević, pa obzirom da je predmetni ugovor suprotan prisilnim propisima isti je posljedično ništetan. Sukladno više zakona u Republici Hrvatskoj sporni ugovor nije ni nastao budući da potpis društva RMK Partners Ltd n istome nije valjan, a osim toga Ugovor je prestao. Nadalje, VI-tužena u cijelosti osporava da bi RMK Partners Ltd. izvršio bilo kakvu uslugu za tuženu. Nadalje, VI-tužena ističe da niti prednik tužitelja društvo RMK Partners Ltd. nije stekao potraživanje prema tuženoj, a posljedično istome niti tužitelj. Isto tako VI-tužena navodi da nikada nije primila bilo kakvu ponudu Starwood Capital Group niti je vodila pregovore s trećima radi prodaje vlastitih vrijednosnih papira-dionica, niti je izvijestila tužitelja da nije zainteresirana za kakvu ponudu, a niti je u konačnici ikome prodala svoje dionice. U odnosu na pozivanje tužitelja po osnovi izvanugovorne odgovornosti, VI-tužena ističe da nije zadovoljen niti jedan uvjet za potraživanje naknade štete. U odnosu na predloženu privremenu mjeru VI-tužena navodi da potraživanje tužitelja nije niti učinjeno vjerojatnim, odnosno da je očito neosnovano, a osim toga tužitelj nije dokazao da postoji opasnost da bi tužena raspolagala svojom imovinom. U odnosu na visinu privremene mjere VI-tužena navodi da je imatelj 7.206 dionica čija je imovina 26.373.960,00 kn, dok tužbom od IV., V. i VI. tuženika tužitelj potražuje manje od 6.000.000,00 kn, s time da se još dodatno radi o djeljivoj tražbini između IV., V. i VI-tuženika. Slijedom navedenog VI-tužena predlaže odbiti tužbeni zahtjev, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere, te naložiti tužitelju da isplati VI-tuženoj parnični trošak.

4. U podnesku od 1.09.2021. godine (list 694-723 spisa), tužitelj između ostalog ističe da Ugovor o angažmanu po svojoj pravnoj naravi predstavlja ugovor o posredovanju, a sve obzirom da je svrha istog prodaja dionica društva HUP-Zagreb d.d. trećoj osobi kao kupcu, ka i da upravo ta okolnost pokazuje da je prednik I.-III. tuženika bezrazložno i protivno savjesnosti odbio ponude Starwood Capital i Hotel Properties LTD, slijedom čega tužitelju pripada pravo na naknadu štete što je

predmet ovog postupka. Naime, tužitelj ističe da se sukladno čl. 835. ZOO-a ugovorom o posredovanju posrednik obvezuje dovesti u svezu s nalogodavcem osobu koja bi s njim pregovarala o sklapanju ugovora, a nalogodavac se obvezuje isplatiti mu određenu proviziju, ako ugovor bude sklopljen. Nadalje, sukladno čl. 839. ZOO-a nalogodavac nije dužan pristupiti pregovorima za sklapanje ugovora s osobom koju je posrednik našao, ni sklopiti s njom ugovor pod uvjetima koje je priopćio posredniku, ali će odgovarati za štetu ako je postupio protivno savjesnosti. Isto tako, kod ugovora o nalogu, sukladno čl. 779. ZOO-a nalogodavac može odustati od ugovora, međutim, u slučaju odustanka od ugovora u kojem nalogoprimcu pripada naknada za njegov trud, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu odgovarajući dio naknade i naknaditi mu štetu koju je pretrpio odustankom od ugovora, ako za odustanka nije bilo osnovanih razloga. Šteta iz članak 779. stavak 2. ZOO-a uključuje i izmaklu korist. Iz svega prethodno opisanog i opširne dokumentacije dostavljene u spis, po mišljenju tužitelja jasno proizlazi da su tuženici protivno savjesnosti i bez osnovanih razloga odbili financijski povoljnije ponude Starwood Capital i Hotel Properties LTD. Kao dokaz tome tužitelji ističu da prvotno vrijede dopisi od 03. i 07.07.2017. godine kojim prednik I.-III. tuženika odbija ponude Starwood Capital i Hotel Properties LTD. Nadalje, da su i prednik I.-III. tuženika i IV.-VI. tuženici bili svjesni da su izigrali prednika tužitelja, po mišljenju tužitelja jasno proizlazi i iz pokušaja mirnog rješenja spora. Tako je na inicijativu pok. gradonačelnika Zagreba, Milana Bandića (o čijim motivima se samo može spekulirati) dana 19.08.2018. godine održan sastanak na kojem su bili prisutni osim pok. Milana Bandića, tadašnji odvjetnik tužitelja Tomislav Orehovec i Ivan Leko, u uredu pokojnog gradonačelnika Zagreba, Milana Bandića, i to upravo na inicijativu pok. gradonačelnika Milana Bandića, koji je održavanje istog sastanka zatražio od odvjetnika Orehovca. Na istom sastanku je usmeno dogovoreno da bi tužitelj otpustio 30% dugovanog iznos te cjelokupan iznos zatezne kamate, te da bi tuženici isplatili tužitelju iznos od 3.600.000,00 EUR. Navedeni događaj, po mišljenju tužitelja osim o priznanju tražbine tužitelja prema tuženicima, govori i o postupanju tuženika suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Naime, već sljedećeg dana, 20. kolovoza 2018. godine, punomoćnik tužitelja sastavio je nacrt nagodbe te isti poslao punomoćniku tuženika putem e-maila, a koji je onda hineći nehotičnost, izmijenio iznos iz nagodbe sa 3.600.000,00 EUR na 3.600.000,00 HRK, a koja ponuda tužitelju, naravno, nije bila prihvatljiva.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o angažmanu između Anđelka Leke i tužitelja od 24.05.2016. godine i Dodatak 1 Ugovora o angažmanu od 24.05.2016. godine (list 7-15 spisa), u Povijesni izvadak iz sudskog registra za tvrtku Exspertus d.o.o. Zagreb (list 16-20 spisa), u Ugovor o angažmanu između Miroslava Marčinkovića i tužitelja od 24.05.2016. i Dodatak 1 Ugovora o angažmanu (list 21-29 spisa), u podatke Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. o dionicama ovdje tuženika (list 30 spisa), u mail korespondenciju između Anđelka Leke i Ratka Kneževića (list 31-39 spisa), u dopis Odvjetničkog društva Ilić, Orehovac & Partneri Anđelku Leki (list 40-41 spisa), u Ugovor o cesiji od 12.02.2018. godine (list 42-43 spisa), u mail korespondenciju i drugu dokumentaciju na engleskom jeziku (list 42-134 spisa), u podatke o nekretninama tuženika (list 135-142 spisa), u Objave za medije (list 143-144 spisa), u povijesni izvadak iz sudskog registra za tvrtku RMK Strategos Consulting d.o.o., Zagreb (list 167-168 spisa), u podatke Hanfe o Investicijskim savjetnicima i u Registar društava ovlaštenih pružati usluge i obavljati investicijske aktivnosti (list 169-173 spisa), u dopis Ratka Kneževića od 26.01.2018. godine (list

215-2018 spisa), u ovjereni prijevod mail korespondencije i dokumentacije s engleskog na hrvatski jezik (list 232-624 spisa), u dopis Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga od 27.03.2018. (list 637 spisa), u dokumentaciju (list 746-787 spisa), u mail korespondenciju i prijedlog nagodbe (list 796-805 spisa), u izvadak iz sudskog registra za Expertus d.o.o. (list 808-8011 spisa), u ovjereni prijevod s engleskog jezika mail korespondencije i ostale dokumentacije (list 812-1163 spisa), u ovjereni prijevod na hrvatski jezik email korespondencije (list 1183-1329 spisa), saslušan je svjedok Ratko Knežević (list 1358-1362 spisa), u novinske članke (list 1372-1389 spisa), u medijske članke (list 1397-1405 spisa), saslušan je II-tuženik Miroslav Leko (list 1406-1412 spisa), u email korespondenciju i dokumentaciju (list 1413-1416 spisa), izvršen je uvid u ovjereni prijedlog odluka s engleskog jezika (list 1417-1448 spisa), u financijski izvještaj za 2021. godinu (list 1483 spisa), u medijske članke (list 1484-1488 spisa), u povijesni izvadak iz sudskog registra za Adris Grupa d.d. (list 1489-1511 spisa), te su saslušani svjedoci Tomislav Popović i Ante Vlahović (list 1529-1535 spisa).

6. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01., 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP). Naime, tužitelj je na zadnjem ročištu predložio provesti dokaz financijskim vještačenjem na okolnost da su ponude koje je Anđelko Leko odbio bile bolje od Adris Grupe d.d., kao i da ostaje kod svih dokaznih prijedloga istaknutih tijekom postupka. Međutim, sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenje financijskog vještačenja, kao i druge eventualno predložene, a neizvedene dokaze jer smatra da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke, pa je stoga i zaključio glavnu raspravu.

7. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan, kao niti prijedlog za određivanje privremene mjere.

8. Glede prigovora nedostatka aktivne legitimacije valja reći kako tuženicima niti u jednom trenutku suradnje nije bilo sporno je li Ratko Knežević bio ovlašten na zastupanje prednika tužitelja, a isto između ostalog proizlazi i iz izvotka iz registra za prednika tužitelja, a koji štoviše čini i prilog ugovorima o angažmanu, pa je prema tome Ratko Knežević svakako u trenutku sklapanja ugovora o cesiji bio ovlašten na sklapanje istog kao osoba ovlaštena na zastupanje prednika tužitelja, te je stoga ovaj prigovor odbijen kao neosnovan.

9. U odnosu na pravnu valjanost ugovora o cesiji, valja reći da je odredbom čl. 24. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 43/82., 72/82., "Narodne novine" br. 53/91., 88/01., 101/17., dalje: „ZRSZ“) propisano da se učinak ustupanja potraživanja ili preuzimanja duga prema dužniku odnosno vjerovniku koji nisu sudjelovali u ustupanju odnosno preuzimanju, primjenjuje pravo koje je mjerodavno za potraživanje odnosno dug. Slijedom navedenog, a budući da je Ugovorom o angažmanu ugovorena primjena hrvatskog prava, isto se ima primijeniti i na ugovor o cesiji. Slijedom navedenog, ima se primijeniti članak 82. ZOO-a koji propisuje da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika.

10. U odnosu na prigovor ništetnosti i prividnosti ugovora o cesiji, valja reći da naknada nije bitan sastojak ugovora o cesiji.

11. U odnosu na prigovor nedospjelosti tražbine valja reći da isti nije osnovan, jer je tužitelj kako navodi izvršio svoje obveze iz ugovora o angažmanu, a tuženici su realizirali kupoprodaju s Adris Grupom d.d., pa isti ima (neovisno je li mu zahtjev osnovan) tužbom tražiti pravo na naknadu, odnosno naknadu štete.

12. Glede traženja tuženika da sud odredi tužitelju da na račun suda položi iznos kao osiguranje parničnih troškova, valja reći da isti nije osnovan kad se uzme u obzir da tvrtka tužitelja ima sjedište u Republici Hrvatskoj, odnosno da se ne radi o stranoj pravnoj osobi.

13. Uvidom u Ugovor o angažmanu između Anđelka Leke i tužitelja od 24.05.2016. godine i Dodatak 1 Ugovora o angažmanu od 24.05.2016. godine (list 7-15 spisa), te u Ugovor o angažmanu između Miroslava Marčinkovića i tužitelja od 24.05.2016. i Dodatak 1 Ugovora o angažmanu (list 21-29 spisa), proizlazi da su Ugovori o angažmanu od 24. svibnja 2016. godine sklopljeni između RMK partneri d.o.o. i tuženika na određeno vrijeme, da su sklopljena dva ugovora, da je jedan potpisan od strane pok. Anđelka Leke u svojstvu klijenta i da je drugi potpisan od Miroslava Marčinkovića osobno i u svojstvu punomoćnika Dušanke Marčinković i Jasenke Marčinković, svih u svojstvu klijenata. Prema čl. 6. oba navedena ugovora, isti se sklapaju na razdoblje od 6 mjeseci, počevši od dana potpisivanja od strane obje ugovorne strane. Ugovori su potpisani 24. svibnja 2016. godine i po toj ugovornoj odredbi trajali su do 24. studenog 2016. godine. Nakon toga u razdoblju od 25. studenog 2016. do 28. ožujka 2017. godine nisu postojali Ugovori o angažmanu tvrtke RMK Partneri d.o.o. Nadalje, ugovorne strane su Dodatkom 1 od 29. ožujka 2017. suglasno produljile rok trajanja Ugovora o angažmanu od 24. svibnja 2016. godine za daljnja tri mjeseca počevši od 29. ožujka 2017. do 29. lipnja 2017. godine, a što znači da su oba ta Ugovora o angažmanu i oba Dodatka 1. tim ugovorima ugovorno prestala dana 29. lipnja 2017. godine. Nadalje, sukladno čl. 1. st. 2. navedenih ugovora taj se Ugovor odnosi samo na moguću prodaju dionica HUP Zagreb d.d. i to određenom kupcu iz NR Kine, Posebne administrativne regije Hong Kong ili Posebne administrativne regije Macau, dok je krug tih osoba proširen Dodacima 1. od 29. ožujka 2017. i to samo na Starwood Capital Group ili bilo koju povezanu tvrtku koju Starwood Capital Group osnuje ili delegira za preuzimanje. Nadalje, odredbom čl. 3. navedenih Ugovora o angažmanu propisano je da u slučaju da vrijednost transakcije iz čl. 1. Ugovora bude ne manja od 139.142.000,00 EUR, da će klijent isplatiti ovdje tužitelju 4.218.000,00 EUR, odnosno po drugom ugovoru kojega je potpisnik Miroslav Marčinković 782.000,00 EUR. Isto tako, čl. 5. navedenih Ugovora o angažmanu propisano je da prednik tužitelja neće nastupati u ulozi Klijentova posrednika, niti će se postavljati kao klijentov posrednik u vezi s angažmanom.

14. Svjedok Ratko Knežević u svom iskazu navodi da pokojnog Anđelka Leku poznaje od 2000. godine, a zna ga budući da je bio uspješan hotelijer. On mu je govorio 2010. ili 2011. godine da razmišlja o prodaji svojih dionica u tvrtci, ali iz priče je shvatio da on nije baš još uvijek bio spreman prodati tu tvrtku, a to je navodno htio jer je imao problema sa bolešću i htio je podijeliti novac svojim sinovima da kasnije između njih ne bude problema. Anđelko Leko mu se obratio jer je čuo da je već prije

toga napravio jedan fantastični posao sa prodajom tvrtke Blue Sun gospodina Andabaka, a kojih 49,9% tvrtke je prodano za 90 milijuna eura, gdje je njegova naknada bila 5 milijuna eura, a koja mu je isplaćena 2010., odnosno 2011. godine. Svjedok nadalje navodi da misli da je Anđelko Leko samo ispitivao tržište i nije bio siguran da želi prodati tvrtku, međutim 2011. godine pokazao mu je ponudu ruskog investitora, nekakvog Konstantina, koji mu je nudio za 100% tvrtke 110 milijuna eura, a svjedoka Kneževića je pitao da se raspita za koliko bi mogao prodati tvrtku. Svjedok se ne sjeća točno, ali 2012. ili 2013. su pok. Anđelko Leko i svjedok Knežević potpisali nekakav ugovor koji nisu ovjerali kod javnog bilježnika o tom posredovanju, a to Knežević tada nije shvaćao ozbiljno, već je htio nakon dubinskog snimanja kompanije vidjeti detalje i što se tu može učiniti. Konkretno stvari u vezi s prodajom počinju 2014. i 2015. godine. Svjedok nadalje navodi da je detaljno snimio kompaniju, napravili su nekoliko profesionalnih memoranduma, svjedok Knežević se upoznao i s gospodinom Marčinkovićem, ali glavnu riječ je vodio Anđelko Leko, a sve što mu je ovaj rekao da potpiše, Marčinković je potpisao, pa tako i Ugovor o posredovanju. Dogovoreno je da je oko 4,2 milijuna eura otpadalo da plati gospodin Leko, a oko 800.000,00 eura gospodin Marčinković. Prvo su se kao kupci javili Kinezi, a jedan je bio protukandidat na izborima za predsjednika Generalnog sekretara Narodne Republike Kine i taj je završio u zatvoru, pa su pregovori s tom tvrtkom jednostavno prestali. Iza toga svjedok navodi da je posredovao i našao kupca i to Starwood Capital Group koji su američki investicijski fond sa sjedištima u New Yorku i Londonu, a sve pregovore je vodio izvršni predsjednik Keith Evans, kojeg je svjedok znao od ranije i kome je ponudio podfolio gospodina Leke. Taj gospodin Evans je dolazio i u Zagreb i u Dubrovnik nebrojeno puta. Oni su 1. studenoga 2016. godine u Dubrovniku najavili da će ponuditi 230 milijuna eura i to bez dugova i gospodin Leko je prihvatio tu cijenu i rekao spremite nam tu ponudu. Oni su u 11. i 12. i 1. mjesecu iduće godine tražili u više navrata dostavu daljnje dokumentacije tvrtke i negdje krajem 1. ili početkom 2. mjeseca 2017. je bio nekakav sastanak u Sheratonu u Zagrebu, onda su oni opet otišli u London i SAD i nakon toga su stavili ponudu manju za otprilike 10-ak milijuna eura, odnosno negdje oko 220 milijuna eura i to iz razloga njihovih procjena da bi izgubili zbog brenda Sheratona jer je HUP Zagreb potpisao sa Sheratonom po njihovoj procjeni loš ugovor. Svjedok nadalje navodi da su i on i gospodin Anđelko Leko bili suglasni da to nije bilo ono što su se dogovorili, pa na to gospodin Leko nije pristao. Nakon toga svjedok Knežević navodi da je u dogovoru s Anđelkom Lekom napisao njima oštro pismo gdje je gospodin Leko tražio da se poštuje prethodni dogovor. Oni su se složili s tim, ali su tražili daljnju dokumentaciju da bi podržali na svom kreditnom odboru odluku o kupnji i konačno su krajem 5. mj. ili početkom 6. mj. 2017. poslali konačnu ponudu koja je ispunjavala sve uvjete koje je tražio gospodin Leko. Negdje u ovom periodu između veljače 2017. i lipnja 2017. godine, jedan Amerikanac porijeklom Mađar koji je prisustvovao ovim pregovorima između Anđelka Leke i tvrtke Starwood prikupio je sve te informacije i očigledno se povezao sa gospodinom Lekom starijim-Miroslavom, te mu je rekao da bi on mogao od tvrtke Morgan Stanley dobiti veći iznos za njihov paket dionica tvrtke. Svjedok pretpostavlja da je to razlog zašto Anđelko Leko nije sa tvrtkom Starwood potpisao ugovor za taj iznos od oko 241 milijun eura. Svjedokova odvjetnica gđa. Cherry Blair napisala je pismo Morgan Stanleyu i opomenula ih da se radi, odnosno da u tom cijelom poslu postoji obveza prema Ratku Kneževiću za posredovanje. Svjedok navodi da misli da je zbog tog pisma propao taj posao između gospodina Leke i tvrtke Morgan Stanley. Svjedok nadalje navodi da ga je njegova odvjetnica Cherry Blair povezala sa hotelijerom iz

Singapura, odnosno jednim od najvećih svjetskih imena u tom području, te su oni došli u Dubrovnik i nakon što su dobili informacije o poslovanju tvrtke dali su ponudu od 241 milijun eura plus naknada Ratku Kneževiću od 5 milijuna eura, ali onda je gospodin Leko na kraju sastanka izvadio iz svog džepa papir da traži još 9 milijuna eura više, kao nekakvo dodatno ulaganje na račun sredstava za ratom pogođeno područje. HPL kompanija iz Singapura je nakon toga odustala i vratili su se u Singapur. Budući da je očito pok. Anđelku Lekić propao ovaj posao sa Morgan Stanleyem, Anđelko je nazvao svjedoka Kneževića i pitao da zove opet te Singapurce i pita bi li oni dali više, pa svjedok navodi da ih je zvao i onda su oni došli u Zagreb, sve su obišli i analizirali i Kris Roberts direktor HPL-a, te su oni na kraju stavili ponudu od 555 eura za dionicu, a što bi u ukupnom iznosu bilo blizu 250 milijuna eura za 100% vrijednosti tvrtke, dakle to je bila do tada najbolja ponuda. Otišli su u London, Singapurci su poslali tu ponudu 2 dana nakon odlaska da ista bude obvezujuća, međutim gospodin Leko je poslije toga nazvao Kneževića i rekao mu da oni neće prihvatiti tu ponudu jer se oni nisu javljali dva mjeseca i da to njemu nije prihvatljivo. Nakon toga, otprilike u siječnju 2018. godine, svjedok Knežević navodi da je čuo da je gospodin Leko u završnoj fazi prodaje tvrtke Adris grupi, pa je nazvao Anđelka Lekić, našli su se u hotelu i rekao mu je da postoje obveze prema njemu, a on se složio s tim, ali je Knežević rekao da mu ne može dati 5 milijuna eura o čemu će se dogovoriti. Svjedok navodi da je Lekić odgovorio da neće pristati na manji iznos naknade i da će ići na sud, a Leko mu je rekao da mu to nije pametno, ali ako je tako odlučio onda idu na sud. Nakon toga svjedok navodi da je otišao kod odvjetnika i podnio tužbu 18. veljače 2018. godine. Nakon toga gospodin Anđelko Leko je preminuo i nedugo nakon toga odvjetnik Orehovec, koji je nekada radio za Grad Zagreb, kontaktiran je direktno od gospodina Milana Bandića, da se nađu gospoda Leko i Orehovec u uredu gospodina Bandića i da se dogovore, jer nema smisla da se vuku repovi i da to izlazi u javnost i u novine i da bi bilo dobro da se dogovore. Svjedok Knežević navodi da je načelno pristao ako će mu u tri bankarska dana isplatiti 3.600.000,00 eura na takav dogovor, međutim, to se nisu dogovorili. Na upit punomoćnika tužitelja kako je došlo do HPL ponude, svjedok je odgovorio da je gospodin Leko bio svjestan da je to pokriveno i ugovorom i riječi gospodina Leke. Misli da je najvjerojatnije razlog izbjegavanja isplate provizije razlog što nije prihvaćena ponuda HPL-a. Ponude HPL-a i Starwooda nisu bile obvezujuće i to isključivo iz procesnog razloga, točnije, jer onog trenutka kada se vlasnik tog udjela, dakle gospodin Leko složi sa tom ponudom, ponuda postaje obvezujuća i onda se mora poslati svim ostalim dioničarima, a njih je bilo puno, budući da je dio tih dionica bio na burzi i u vlasništvu mirovinskih fondova. Svjedok smatra da je apsolutno njegov rad doprinio prodaji HUP-a Zagreb Adris grupi i to sve iz razloga što su potrošena velika sredstva za dubinske analize tvrtke pa kad je primjerice gospodin Leko otišao sa ponudama dvije od 5 najvećih kompanija u svijetu u tom području Adris grupi, njima je moralo biti jasno da ta tvrtka zaista vrijedi. Svjedok navodi da je gospodina Marčinkovića upoznao preko gospodina Leke, a isti se slagao gotovo sa svim odlukama pok. Anđelka Leke pa je zaključio da je on bio kao svojevrsan "tihi partner" gospodinu Lekić, a s kojim je također zaključio Ugovor o posredovanju i to istovremeno kao i s gospodinom Anđelkom Lekom. Na poseban upit je li Ugovor o angažmanu njega osobno od strane gospodina Leke bio ekskluzivan, točnije je li gospodin Leko imao pravo razgovarati i pregovarati s drugim ponuditeljima, svjedok odgovara da nije u tom kontekstu i u tom vremenu, jer je takav bio njihov međusobni dioničarski dogovor i inače svjedok navodi da ne bi ulazio u takav posao da je to bilo drugačije. Ponudu Morgan Stanleya pribavio je gospodin Leko bez znanja

svjedoka. Pritom se gosp. Leko bez znanja svjedoka Kneževića koristio materijalima koji su pribavljeni od strane jednog Mađara. Nadalje, svjedok navodi da su teritorijalno ograničili u početku Ugovor na Kinu, Hong Kong i Maccao. Svjedok navodi da je doveo Kineze na razgovor s gospodinom Lekom. Tom prilikom je gosp. Leko potpisao još jedan posrednički ugovor s jednim Kinezom, gdje je također garantirao tom Kinezu 5 milijuna eura, a što nema nikakve veze s provizijom Kneževiću. Dodatak Ugovora potpisali su iz razloga što tvrtka Starwood Capital nije s tog područja Kine i dr., nego iz SAD-a. Svjedok nadalje navodi da nije imao ugovor o posredovanju za ove Singapurce koje je naveo, ali su Anđelko Leko i svjedok Knežević imali usmeni ugovor, što sve spada u onaj prvi ugovor. Svjedok Knežević nadalje navodi da je on bio i savjetnik i posrednik jer je pripremao kompaniju za prodaju i tijekom tog procesa niti jedan dopis iz kompanije nije otišao bez znanja svjedoka Kneževića, a sva obraćanja potencijalnim kupcima pisali su gospodin Leko i svjedok Knežević, točnije Leko je diktirao Kneževiću što misli, a Knežević je to stavljao u poslovni rječnik i slao, a niti jedna rečenica koju je slao nije otišla bez odobrenja pok. Anđelka Leke. Na poseban upit, a nakon što je svjedok pročitao čl. 5. Ugovora o angažmanu od 24. svibnja 2016. godine, svjedok Knežević je odgovorio da je struktura njihovog dogovora i Ugovora bila takva da gosp. Leko ima diskrecijsko pravo da na kraju radi sa svojom imovinom što god hoće i da odluči kome će prodati svoju tvrtku. Gosp. Leko je bio vlasnik dionica preko svoje tvrtke Ekspertus. Transakcija je trebala biti takva da se prodaju i dionice i ta tvrtka Ekspertus. Svjedok nadalje navodi da je najviše u svojim posredničkim aktivnostima kontaktirao sa pokojnim Anđelkom Lekom koji većinu poslova nije prepuštao drugima, a onda i sa mlađim sinom Ivanom Lekom i gospodinom Pezner Zdenkom koji je bio financijski direktor tvrtke. Svjedok navodi kako je gosp. Anđelko Leko dao nalog financijskom direktoru Pezneru da mu da sve informacije o tvrtci, pa je sve informacije dobivao od Peznera. Dogovor s Anđelkom Lekom je bio takav da svjedok plaća sve svoje troškove, a na kraju dobiva proviziju u ovom iznosu od 5 milijuna eura, a zato je tako i skup, ako postigne određenu cijenu. Nadalje, svjedok navodi da je u smislu nagodbe i izbjegavanja spora ponudio 30% popusta, odnosno da mu se isplati 3 milijuna i 600 tisuća eura u tri bankarska dana, a što nije na kraju dogovoreno. Nije mu poznato kako je gosp. Marčinković prodao svoje dionice Adrisu, da li neposrednom pogodbom ili na neki drugi način. Na poseban upit da li je realizirana prodaja dionica koji predmet predstavlja Ugovor o angažmanu pod uvjetima i na način kako je definirano odredbom čl. 3. istoga, svjedok je odgovorio da misli da jest, a sve iz razloga što je to rezultat njegovog višegodišnjeg rada na pripremanju tvrtke za prodaju. Točnije, tvrtka nije prodana nekome kome je svjedok Knežević posredovao, ali je prodana Adrisu koristeći cijeli proces za koji je svjedok Knežević zaslužan. Na poseban upit da li je taj Ugovor o angažmanu sve ono što se dogovorio s pok. Anđelkom Lekom ili su se još dogovarali nešto van toga, svjedok je odgovorio da je to već iznio u iskazu, da su se primjerice za Singapur dogovorili da bude obuhvaćen tim prvotnim pisanim ugovorom. Svjedok nadalje navodi da mu je gosp. Anđelko Leko s gosp. Marčinkovićem jednom u hotelu Panorama i drugi put u hotelu Las ponudio mnogo manje cifre za uslugu što je Knežević odbio. Najveća cifra koju mu je ponudio bila je 750.000,00 eura. Svjedok Knežević nadalje navodi da je Leko u određenom periodu mislio da samo kineski kapital može platiti cijenu koju je on tražio za svoju grupaciju, a Knežević se tada s tim složio jer su u to vrijeme Kinezi kupovali sve do čega su mogli doći. Međutim, početkom 2016. mijenja se njihova politika, država naređuje svojim tajkunima da prodaju sve što je van Kine i naravno tada su se okrenuli drugim tržištima i svjedok Knežević je ciljao Starwood, kao tada najozbiljniju kompaniju.

Svjedok navodi da neovisno što je Ugovor bio teritorijalno ograničen, siguran je da bi gosp. Leko prihvatio bilo kakvu ponudu koja bi zadovoljavala uvjete iz Ugovora, bez obzira iz koje države ta ponuda došla. Navodi da je on bio jedini angažiran u tom procesu prodaje i to je gospodin Leko znao, do ljeta 2017. godine, kada oni otvaraju svoj kanal prema Morgan Stanleyu. Dok je radio s gosp. Anđelkom Lekom, samo je on to radio i imao je to ekskluzivno pravo, a misli da tada nije nikoga drugoga angažirao, osim svoga sina Miroslava Leku za pravne stvari. Svjedok dodaje da je Anđelko Leko svakako imao pravo da samostalno odlučuje kome će prodati svoje dionice. Na poseban upit što se točno prodavalo, svjedok je odgovorio da su se prodavale dionice gosp. Leke i gosp. Marčinkovića koje su bile 69,60%. Navodi da njegov posao nije obuhvaćen regulacijom HANFE jer je njegov posao bio samo priprema tvrtke za prodaju i pronalazak kupca, a u onu drugu fazu nekakvih brokera svjedok ne bi spadao u taj dio. Na poseban upit da li mu je poznato da opseg poslova iz Ugovora o angažmanu predstavlja investicijsko savjetovanje uređeno Zakonom o tržištu kapitala, svjedok je odgovorio da njegov posao nije reguliran niti jednim tijelom niti u Hrvatskoj, niti van Hrvatske i taj posao na ovakav način radi već 25 godina u različitim državama i nije imao nikada problema i nikad ga to nije nitko pitao. Nema odobrenje HANFE jer smatra da mu to ne treba jer je to nonsens, jer nije broker. Nije siguran poznaje li gospođu Jasenku Marković. Nikada se nije obratio niti komunicirao s gđom. Jasenkom Marković direktno jer nije bilo nikakve potrebe za tim, jer je gosp. Leko njemu rekao da gosp. Marčinković potpuno upravlja tim portfoliom svojih rođaka i da je potpuno ovlašten za sve. Na poseban upit jesu li dionice gđe. Jasenke Marković VI. tužene prodane jednom od potencijalnih kupaca iz Ugovora o angažmanu, svjedok je odgovorio da su prodane Adrisu. Gđa. Jasenka Marković bila je dio deala, odnosno dogovora sa svjedokom Kneževićem i gosp. Lekom i Marčinkovićem, a koji je gosp. Marčinković potpisao u njeno ime, a svjedok s gđom. Jasenkom Marković nije komunicirao direktno. U onom postupku u kojem su prodane dionice, a svjedoku nije isplaćena naknada, svjedok navodi da mu je počinjena šteta. Dionice su prodane Adrisu u proljeće 2018. godine. Ugovor o angažmanu istekao je ranije nego li su dionice prodane Adrisu, međutim priroda svjedokovog posla je takva da njemu naknada pripada, kao što je već obrazložio, neovisno o tome što je taj Ugovor istekao prije prodaje Adrisu. Svoje potraživanje temelji i na pravu i na prirodi i na materijalnoj dobiti koja je proizašla iz njegovog angažmana pripremanja tvrtke za prodaju. Nakon 29.03.2017. godine, nakon što je istekao taj Ugovor o angažmanu, komunicirao je s gospodinom Anđelkom Lekom i s gospodinom Marčinkovićem. Nije upoznat sa sadržajem punomoći koju je gđa. Jasenka Marković dala gospodinu Marčinkoviću, međutim, zna da je javni bilježnik koji je ovjerio taj ugovor rekao da je s tim sve u redu. Nadalje, svjedok navodi da nikakvu naknadu od gosp. Leke nije primio niti prije niti poslije. Naime, nije dobio naknadu za onaj prvi ugovor koji nisu ovjerili kod javnog bilježnika iz 2011. godine, budući da nije do realizacije posla došlo. Navodi da se u konkretnom slučaju radi o prevari, jer ova kompanija nikada ne bi bila prodana za ovaj iznos da nije bilo njegovog truda, rada i obilaženja potencijalnih kupaca i njegove pripreme kompanije za prodaju. Knjige kompanije HUP-a koje su vodili ljudi gosp. Leke kada je svjedok tamo došao ličile su na knjige nekog školskog poduzeća iz socijalizma. Da nije bilo svjedoka Kneževića, cijena ne bi bila postignuta. Na poseban upit II-tuženika kada je pismo ovdje londonske odvjetnice Cheryl Blair kalendarski upućeno Morgan Stanley grupi, svjedok odgovara negdje u ljeto 2017., ali ne zna točno da li se radilo o 7., 8., ili 9. mj. Na poseban upit koliki je promet HUP ostvario 2015./2016. godine svjedok odgovara da se ne sjeća.

15. II-tuženik Miroslav Leko u svom iskazu navodi da Ratka Kneževića nije nešto posebno viđao do svibnja 2016. godine kada su neki konkretniji odnos tek tada uspostavili i to na otvaranju hotela Sheraton Dubrovnik. Ratko Knežević je i prije s ocem, pok. Anđelkom Lekom surađivao i imao je nekakav odnos, a što je II-tuženik saznao tek naknadno. Krajem svibnja 2016. godine Ratko Knežević je doveo nekakvog Kineza koji je tvrdio da im može dovesti kupca za tvrtku, pa su sklopili ugovor o posredovanju s tim Kinezom, međutim, od toga nije bilo ništa niti im se itko javio. Istovremeno su s Ratkom Kneževićem sklopili taj sporni ugovor o angažmanu. Nadalje, II-tuženik Miroslav Leko priložio je sudu Sporazum koji je sklopljen između pok. Anđelke Leke i Fusio investment Ltd, a to je taj Kinez kojega je spominjao, a s čijom tvrtkom je sklopljen taj Ugovor o posredovanju. Nadalje, II-tuženik ističe da im se tijekom ljeta 2016. godine uz posredovanje Ratka Kneževića javila tvrtka Starwood kapital fond, te su tražili da im se dostave podaci o poslovanju tvrtke, pa su se s predstavnicima te tvrtke Miroslav Leko i njegov pokojni otac Anđelko Leko našli i u Zagrebu i u Dubrovniku i to u rujnu 2016. godine kada su isti pogledali hotele. Nakon pregleda kompanije, predstavnici Starwood su pojačali svoj interes i krenuli su u konkretne razgovore o cijeni, baratalo se o 235-238 milijuna eura, da bi se svelo na cca 230 milijuna eura i sve je izgledalo obećavajuće da bi se to moglo dogoditi. Tijekom jeseni su im se javljali i drugi kupci, međutim, Miroslav Leko ističe da je njegov otac baš htio da to kupi Starwood jer bi to bio logičan slijed. U listopadu im se odjednom javlja gospođa Avril Pomper, odnosno Ratko ih obavještava da je to njegova suradnica iz Londona koja je zaposlena u jednoj od banaka, i da je ona zapravo posrednica prema Starwood i da se ta transakcija neće dogoditi ukoliko s njom ne sklopimo ugovor. To im je bilo razočaravajuće, ali su ipak u studenom 2016. s njom sklopili Ugovor o posredovanju, a u tom momentu još nemaju Ugovor s Ratkom za Starwood, ali budući da su si Anđelko Leko i Ratko vjerovali, taj dio su u to vrijeme radili na riječ. Ugovor sa Avril Pomper spominje postotak kao predmet prodaje jer su zaista razgovarali o prodaji onoga što ima njegov otac i dioničari koji su u ovom predmetu tuženici, i to je sve zajedno iznosilo 69,5 %. To je bio predmet prodaje. II-tuženik Miroslav Leko prilaže sudu posrednički ugovor sklopljen sa Avril Pomper. II-tuženik Miroslav Leko prilaže sudu dopis Ratka Kneževića odvjetniku Zvonimiru Hodaku iz kojega je po mišljenju II-tuženika vidljivo da je Ratko Knežević, odnosno on tvrdi da je samo savjetnik te da nije posrednik pri sklapanju ugovora. Negdje u ožujku 2017. godine dolazi razočaravajuća ponuda od Starwood, znatno ispod cijene koju su obećali da će poslati u ponudi. To je njegovog oca jako povrijedilo, međutim, i dalje je otac mislio da je to jedna pregovaračka igra gdje oni žele spustiti cijenu, tako da je on ustrajao na cijeni od 230 milijuna eura te je odlučio još neko vrijeme pričekati i odmah nakon toga mu je Ratko došao sa Prijedlogom i aneksom Ugovora o angažmanu koje je njegov otac potpisao. Idućih mjesec dana traje prepiska između Ratka Kneževića i Keith Evans, glavnog izvršnog direktora u toj transakciji i ta prepiska nije urodila nikakvim plodovima i tu se priča grana na dvije strane i Anđelko Leko počinje kontakte sa ljudima koji su mu se javljali tijekom jeseni. Jedan od njih je i dr. Otmar Mihaeler iz grupe Falkensteiner i tu su počeli neki načelni razgovori o interesu Falkensteinerja o kupnji tvrtke. U travnju 2017. nazvao ga je odvjetnik Vukić iz Rijeke i povezao ga s Tajland CG Holdings, a i oni su u pregovorima ponudili cijenu od 241 milijun eura. Oni su bili izrazito zainteresirani i dva puta su dolazili u Zagreb. U to vrijeme je u Aziji bila korejska kriza i puno azijskih kompanija je htjelo da svoj kapital locira u Europu te od toga taj pojačani interes azijskih tvrtki. II-tuženik je na ročištu priložio sudu ovjereni prijevod s engleskog

jezika e-maila sa ponudom te tvrtke. Nadalje, unatoč tome što je ta načelna ponuda bila cjenovno visoko postavljena, otac II-tuženika je odlučio da ne idu u daljnje razgovore s tom azijskom tvrtkom, a najviše zbog toga što nije htio da se rasprodaju hoteli i izgube radna mjesta. Nakon toga još dok je razgovarao s Tajlandcima, zvao ga je Ratko Knežević da upozna nekog milijardera koji je prijatelj Cheril Blair, a koji je došao u Dubrovnik i koji se naljutio na svoje suradnike koji su po njegovom mišljenju loše pripremili sastanak jer je on mislio da će biti znatno niža cijena. To je bio informativni sastanak, a otac i on su zaključili da s tim čovjekom neće imati nikakav poslovni odnos. Negdje iza 10. lipnja 2017. godine krenuli su u pregovore s Falkensteiner grupom, međutim, budući da isti nisu imali zbog drugih investicija dovoljno sredstava, uključili su u pregovore Morgan Stanley fond kako bi isti i pomogli u financiranju, a oni bi te svoje međusobne odnose kasnije financijski rješavali, a u toj situaciji dok Morgan Stanley bi držao vlasništvo HUP-a, Falkensteiner bi upravljao grupom, odnosno operativno bi upravljao hotelima. Morgan Stanley je 02. ili 03. srpnja 2017. godine dao ozbiljnu ponudu za kupnju te su tog dana potpisali ugovor. Kako svi ovi razgovori i ponude koji su išle preko Ratka Kneževića nisu davale neke ozbiljne rezultate, a oni su željeli tvrtku prodati, dali su do znanja Ratku Kneževiću da će sami tražiti druge ponude, što se njemu baš i nije svidjelo jer je očekivao očigledno znatan dio sredstava od transakcije koja se nažalost nije dogodila. Miroslav Leko nadalje navodi kako taj nekakav ugovor sa Ratkom Kneževićem nije bio ekskluzivan, odnosno točnije oni su mogli prodavati tvrtku i sami kome su htjeli. Navodi kako tada dolaze u fazu da Ratko Knežević na sve načine pokušava srušiti moguću transakciju sa Morgan Stanley i traži za to način, bilo da ih od te transakcije odgovori ili da na neki način sebe poveže s tom transakcijom kako bi i nadalje ostao u igri, a Miroslav Leko se pretvara u njegovog najgoreg neprijatelja po njegovom mišljenju. Naime, II-tuženik navodi da je Ratko Knežević izmislio priču da je II-tuženik došao preko nekog Mađara do Morgan Stanley kojeg je on njima doveo na razgovor, a što je sve apsolutno neistina. II-tuženik navodi da je Ratko Knežević pa i u svom iskazu stvarao konstrukciju da bez njega ne bi došlo do nikakve prodaje i transakcije, a da nitko do njih, odnosno do Anđelka Leke nije mogao pristupiti bez njegove pomoći i slično, a što naravno nije istina. U tijeku razgovora s Morgan Stanley kada su dogovarali detalje oko prodaje, Ratko Knežević mu je dostavio mail sa ponudom koji moli da ne obavještava oca o ponudi jer se on želi izboriti da ponuda bude 2 milijuna viša od Starwood, odnosno da Starwood ponudu povisi za 2 milijuna eura. II-tuženik navodi da je oca o tome obavijestio, pa je otac nakon što je isteklo onih 3 mjeseca produžetka ugovora sa Ratkom Kneževićem, i to dana 30. lipnja 2017. sjeo s Ratkom Kneževićem i obavijestio ga da su u razgovoru sa Morgan Stanley i da su se već dogovorili i prihvatili ponudu i da samo moraju potpisati ugovor i Anđelko Leko mu je tada rekao da nije zainteresiran više za razgovore sa Starwood kapital. Tada su imali još i informaciju da Starwood želi prodati dva hotela iz njihove grupe te s tim novcem zatvoriti dio transakcije, a što je njima bilo apsolutno neprihvatljivo jer je prvenstveni cilj uvijek bio sačuvati kompaniju i radna mjesta. Nakon tog razgovora Anđelka Leke i Ratka Kneževića 03. srpnja 2017. godine, otac II-tuženika šalje Ratku Kneževiću mail kojeg predaje sudu i protivnim stranama, a već je i dostavljen u spis, u kojem ponavlja navode koje mu je rekao na sastanku 3 dana prije, odnosno da više nisu zainteresirani i da su krenuli u razgovore sa drugim ponuđačima. II-tuženik nadalje napominje da je ponuda Starwooda bila uvjetovana preuzimanjem odnosno kupnjom 75,1% dionica i stoga nije bila primjerena za razmatranje iz razloga što Anđelko Leko i svi ostali ovdje povezani tuženici nisu raspolagali s tim postotkom dionica, već samo sa 69,5%. Nakon tog dopisa oca, odnosno maila, Ratko Knežević

je inzistirao da ode s Anđelkom Lekom na večeru s tim nekim Singapurcem, a za kojeg su već ranije zaključili da ne žele imati nikakvog posla, pa se otac iz kurtoaznih razloga našao s njima na večeri, a sve je po mišljenju II-tuženika bilo od strane Ratka Kneževića usmjereno da sruši onu njihovu ponudu sa Morgan Stanley, a sve je to i radio van mandata nakon isteka ugovora. Tada Ratko Knežević pokušava ponovno dići ponudu Starwooda na način da ih obavijesti o ponudi ovog Singapurca kao da će on dati neku višu cijenu, a predstavnik Starwooda mu je rekao da taj Singapurac neće ispuniti ono što je rekao da hoće, a s tim u vezi II-tuženik je predao sudu ovjereni prijevod whats app poruka između Ratka Kneževića i Kita Evansa. II-tuženik nadalje navodi kako su ovi iz Morgan Stanley na sve moguće načine odugovlačili cijeli taj postupak kako bi vjerojatno spustili cijenu, pa je to potrajalo cijelo ljeto i jesen pa je II-tuženik u razgovorima s ocem dogovorio sastanak sa Adris grupom odnosno sa Antom Vlahovićem, točnije jedan od njegovih suradnika javio se bratu II-tuženika Ivanu Leki. Miroslav Leko nadalje navodi da je razgovarao s pravnom službom Adrisa i dao im rok do polovice siječnja 2018. godine da sve to pregledaju i daju ponudu, odnosno da se usuglase sa cijenom ili da to sve odbiju, a što su oni i napravili, tako da je u veljači 2018. transakcije potvrđena, a u travnju 2018. je došlo do izvršenja. Njih je Adris većim dijelom isplatio u travnju 2018., ali su jednim dijelom i dalje ostali dioničari dok ovdje IV do VI-tuženici nisu uopće u tome svemu sudjelovali, već su samo prihvatili javnu prodaju dionica, te je njihova prodaja izvršena preko središnjeg klirinškog društva, a u vezi s tim prilaže sudu potvrdu o prodaji. Sa svim tim odnosno završnom prodajom Ratko Knežević nije imao nikakve veze. II-tuženik nadalje navodi kako je dubinsko snimanje za tvrtku Morgan Stanley rađeno dva i pol mjeseca, a sve to su radili njihovi financijski stručnjaci, a Ratko Knežević nikad nije bio u njihovoj tvrtki HUP osim ako se jelo i pilo te sigurno on nije ništa dubinski snimio, za to su potrebni veliki timovi takvih velikih kompanija i za to je potrebno najmanje dva i pol mjeseca za takve stručnjake, a to zasigurno ne može napraviti samo jedan čovjek. Nadalje, Miroslav Leko navodi da su od Adrisa dobili svi dioničari odnosno za svih 100% dionica 236 ili 237 milijuna eura, ne sjeća se točno. Napominje da je najveća ponuda bila od tajlandske tvrtke i to na 241 milijuna eura, a ta ponuda nije ni bila za razmatranje iz već navedenih razloga, a ponuda Singapurca kojeg je doveo Ratko Knežević je bila 240 milijuna eura. Pristali su na cijenu Adrisa od 236 ili 237 milijuna eura jer su znali u kakvim će rukama ostati kompanija, i pet godina kasnije tvrtka i radna mjesta su očuvana. Napominje da je do prodaje tvrtke došlo najviše zbog dobrih rezultata turizma od 2015. pa nadalje, a nikako zbog nekih aktivnosti Ratka Kneževića ili bilo koga trećeg. Navodi kako je njegov otac bio miroljubiv čovjek koji je želio da svi ovi odnosi nakon prodaje završe tako da svi budu zadovoljni, pa pretpostavlja da je nešto i nudio Ratku Kneževiću, bez obzira što nije uspio ono za što je angažiran. Miroslav Leko navodi da je i on htio riješiti tu stvar s Ratkom Kneževićem na neki miran i primjeren način, međutim, Ratko Knežević mu je poslao čovjeka "s reputacijom" ne bi li se prepao i pristao na neku nagodbu po njegovim uvjetima i po njegovom viđenju stvari, a na što je Miroslav Leko preko tog čovjeka "s reputacijom" poručio da sada više nikakva nagodba ne dolazi u obzir upravo zato jer se on služi takvim načinom. Miroslav Leko nadalje navodi da ovaj postupak smatram iznudom od strane Ratka Kneževića te Ratka Kneževića smatra sigurnosnom prijetnjom za svoju obitelj. Na poseban upit punomoćnika VI-tuženika II-tuženik je odgovorio da Jasenku Marković nikada nije vidio na sastancima sa Ratkom Kneževićem, da nikakav drugi dogovor u pogledu isplate naknade nije postojao osim onoga što je pisalo u tom ugovoru o angažmanu, da nije postojao nikakav ugovor o nekakvim troškovima Ratka Kneževića, odnosno o snažanju troškova, budući da

Ratko Knežević i nije imao nikakve troškove, a misli da i u ugovoru piše da Ratko Knežević snosi sam svoje troškove. Na poseban upit je li netko od stranaka bio prisutan sastanku sa Singapurcem, II-tuženik je odgovorio da je na toj večeri bio samo njegov otac. Nadalje, II-tuženik navodi da je ideja bila da Ratko Knežević bude nekakav savjetnik pri prodaji, međutim, ali da je znao ono što danas zna o Ratku Kneževiću, sigurno ga ne bi angažirali. Točnije, nikakve aktivnosti o pripremi prodaje Ratko Knežević nije radio jer je to radila služba HUP-a. Nadalje, II-tuženik navodi da točno nije znao što je točno njegov otac očekivao od Ratka Kneževića. Nadalje, II-tuženik navodi da je siguran da nije nitko prekršio ugovor, da nije imao više nikakve kontakte s Kneževićem od ljeta 2017. godine kada ga je optužio da je s Mađarom uzeo nekakav njegov dio te navodi da ne zna je li Ratko Knežević znao da oni imaju razgovore s Adrisom budući da s njim nije od ljeta razgovarao. Nadalje, II-tuženik navodi da je prvi odvjetnik ocu Anđelku Lekiću bio Zvonimir Hodak, a vezano za ovu stvar. Na poseban upit punomoćnika tužitelja "Zašto je odvjetnik Hodak u svom dopisu iz 2018. godine upućenom Ratku Kneževiću naveo da sporni Ugovor o angažmanu predstavlja Ugovor o posredovanju", II-tuženik je odgovorio da ne zna, ali misli da je puno važniji odgovor Ratka Kneževića na dopis odvjetnika Hodaka. Nadalje, II-tuženik ističe da je Starwood već bio obaviješten da imaju prihvaćenu ponudu od drugog kupca, a da se ponuda Starwoda prihvatila primijenio bi se onaj ugovor u svezi s provizijom Ratku Kneževiću. Nadalje navodi da je ponuda Starwoda bila 233 milijuna eura plus 5 milijuna za Ratka Kneževića, dakle nije bila ponuda od 238 milijuna za cijelu kompaniju. Koliko II-tuženik zna predstavnici Adris grupe nisu bili upoznati sa sadržajem ponuda Starwood kapital i KPL. Šef pravne službe Adrisa rekao mu je da ako je Morgan Stanley spreman kupiti kompaniju nakon dva i pol mjeseca dubinskog snimanja, tada je Adrisu za to dubinsko snimanje dovoljno 17-18 dana. Ne sjeća se koliki je iznos ponudio Morgan Stanley, ali zna da je bio viši iznos od Starwoda. Investitor iz Singapura zove se Ong, a zaboravio je kako se zove njegovo društvo. II-tuženik u svom iskazu još dodaje da ne zna da li je njegov otac imao još koji sklopljen Ugovor o posredovanju osim onog s RMK partners, odnosno sa Kneževićem. Otac je pregovarao uvijek u svoje ime. Starwood capitals nije vršio nikakvo dubinsko snimanje jer nisu ušli u tu fazu. Nadalje II-tuženik navodi da prvi ugovor između njegovog pokojnog oca i Ratka Kneževića datira iz 2013. godine. Ne sjeća se je li ugovor sa Adrisom sadržavao odredbu o zabrani prodaje hotela i/ili zabranu otpuštanja radnika. Zaključno, II-tuženik navodi da bi se nekoga pustilo u kompaniju, a da pri tome remeti procese rada, za to mora postojati pravna obvezujuća podloga kao što je obvezujuća uvjetovana ponuda kao što je bila sa Morgan Stanley, obzirom da sa Starwood nisu nikad potpisali ništa, nisu vršili dubinska snimanja.

16. Svjedok Tomislav Popović u svom iskazu navodi da je u to vrijeme i to negdje krajem 2017., početkom 2018. godine, bio član uprave Adrisa, ali i sestrinske firme Adrisa - tvrtke Maistra d.d. Ne može točno reći odakle informacija, ali budući da je Hrvatska mala zemlja, čuli su da gospodin Anđelko Leko, inače tada većinski vlasnik HUP-a Zagreb, prodaje svoju tvrtku u kojoj je on bio većinski dioničar, a konkretno radilo se o većem broju hotela u Zagrebu i Dubrovniku, pa je to njegovoj tvrtki Adris grupi d.d. bilo posebno interesantno. Stupili su u kontakt sa Anđelkom Lekom i ušli su u taj proces snimanja tvrtke i pregovara oko eventualne kupnje. Nadalje, svjedok navodi da je on kao jedini član uprave tvrtke Maistra d.d. i jedno 20-tak njegovih suradnika negdje u studenom i prosincu 2017., odnosno siječnju 2018. snimali su tvrtku HUP Zagreb d.d. Njima su najzanimljivija bila godišnja izvješća i financijski

pokazatelji po osnovi dobiti i gubitka. Poslije njih to su sve pregledali i revizori. Svjedok navodi da su došli do zaključka da ta tvrtka vrijedi između 225. i 234.000.000,00 eura. Ne može točno reći da je netko u Adris grupi u upravi glavni, točnije formalno pravno predsjednik uprave, a to je bio gospodin Ante Vlahović bio bi glavni, međutim, odluke su donosili kolektivno, a kada su se odlučili na kupnju, odnosno preuzimanje HUP-a Zagreb, odobrenje im je morao dati nadzorni odbor Adrisa, što su i dobili. Konačne pregovore oko cijene vodili su kolega Hrvoje Patajac i Tomislav Popović, a s druge strane Anđelko Leko. Dogovorili su kupoprodaju za iznos od 228.000.000,00 eura. Svjedok nadalje navodi da zna da je u to vrijeme u tom procesu pregovara oko kupoprodaje HUP-a Zagreb sudjelovao i strani investicijski fond Morgan & Stanley, a radi se o jednom globalnom financijskom igraču koji se inače bavi sličnim kupoprodajama. Svjedok ističe da ne zna iz kojih razloga su oni odustali od te kupnje, niti je o tome razgovarao sa Anđelkom Lekom. Svjedok navodi da on osobno ne pozna i nikada nije čuo za gospodina Ratka Kneževića. Svjedok pretpostavlja da je njihovu ponudu i dogovor Anđelko Leko prihvatio zato što su oni domaći igrači, što poznaju situaciju s takvom vrstom poslovanja u Hrvatskoj, a isto tako Anđelko Leko je do svoje smrti ostao u nadzornom odboru HUP-a. Naime svjedok navodi da je Anđelku Leku bilo bitno da ne rade revoluciju od te tvrtke, odnosno da se ne otpuštaju zaposleni i da se tranzicija provede mirno i vjeruje da mu je bilo zanimljivo da to ipak bude lokalna kompanija. Svjedok nadalje navodi da oni nisu imali na uvid nečiju drugu procjenu, nego su sami tražili dokumentaciju i ta godišnja izvješća i sve ostalo, budući da se radi o relativno visokoj cijeni i da se ništa ne prepušta slučaju. Točnije sva ta dokumentacija se pripremi od strane prodavatelja i da se na uvid. Svjedok još dodaje da su oni iz Adrisa u rujnu 2017. godine čuli za prodaju HUP-a, odnosno on je konkretno saznao za prodaju HUP-a. Na poseban upit svjedok Popović je odgovorio da je on, odnosno Adris negdje 2012. ili 2013. bio u nekim razgovorima oko potencijalne kupnje HUP-a, s time da je to tada bila puno manja kompanija nego u trenutku transakcije. Na poseban upit da li mu je bilo poznato da je u svibnju 2016. godine gospodin Ratko Knežević angažiran od strane Anđelka Leke za prodaju HUP Zagreb, svjedok je odgovorio da mu nije bilo poznato. Prije rujna 2017. nije mu bilo poznato da se prodaje HUP Zagreb već godinu dana. Poznata mu je kompanija Starwood, budući da su oni imatelji brandova Westin, Sheraton i radi se o najvećoj tvrtki te vrste. Nije mu poznata tvrtka Hotel HPL iz Singapura imatelji brandova Four season, Hilton International, Mariot international. Svjedok nadalje navodi da prati objave o prodaji tih hotela i kretanja na tržištu, međutim nije da se svakodnevno ciljano time bavi. Navodi da se zaista ne sjeća od koga je dobio tu prvu informaciju za prodaju HUP-a Zagreb, ali zna da je taj prvi kontakt bio između Anđelka Leke i svjedoka Popovića, budući da su se od prije znali. U ožujku 2017. godine zaista nije znao za potencijalnu mogućnost kupnje HUP-a Zagreb od strane Starwood ni za njihove dolaske u Zagreb za nekakve pregovore, ali vjeruje da je gospodin Anđelko Leko imao kontakt sa Starwoodom u to doba, zato što je bio nositelj njihovih brandova, točnije imao je ugovornu obvezu u vezi s njima. Svjedok ističe da je počeo raditi u Sheratonu Zagreb 1995. godine i odatle je poznao Anđelka Leku, ali je s njim imao čisto poslovan odnos i ništa više. Nakon ove transakcije s Adrisom, njih dvojica su se češće družili. Nadalje, svjedok navodi da se odluka o preuzimanju HUP-a Zagreb naravno ne može donijeti bez predsjednika uprave Ante Vlahovića, a svjedok je bio drugi član uprave. Navodi da je bilo otprilike 15-tak sastanaka sa gospodinom Anđelkom Lekom, na većini sastanaka su bili gospodin Patajac i on, a na možda jedno 3 sastanka je bio i Ante Vlahović i to više kurtoazno, budući da Ante Vlahović nije ulazio u detalje, jer su to odrađivali većinom

Patajac i Popović. Prvi kontakt sa Anđelkom Lekom oko kupoprodaje bio je od stane Ante Vlahovića telefonom, a nakon toga se svjedok našao sa Anđelkom Lekom u Zagrebu, nakon toga je bila nekakva stanka neka 2 tjedna, tek nakon toga su dobili pristup dokumentaciji HUP-a Zagreb. Svjedok navodi da su imali i vanjske suradnike za procjenu i to PWC što se tiče financijskog dijela, a pravni dio je odrađivao Odvjetnički ured Hanžeković. Svjedok navodi da nije detaljno čitao ugovor o kupoprodaji, ali koliko zna, u odredbama ugovora nisu bile odredbe o zadržavanju zaposlenika i slično, ali nije detaljno čitao ugovor, nego je to radila pravna služba. Navodi da ne može točno reći zašto su stali na cijeni od 228.000.000,00 eura, ali napominje da oni nisu bili spremni platiti veću cijenu od 234.000.000,00 eura. Navodi da su se prvo usmeno načelno dogovorili o cijeni od 228.000.000,00 eura, a onda je išlo utvrđivanje vjerodostojnosti podataka kojima su raspolagali putem revizora i pravne tvrtke, tek nakon toga išlo je potpisivanje ugovora i realizacija, a to je bilo krajem siječnja 2018., dok napominje da su imali nakon onog usmenog dogovora odobrenje nadzornog odbora u slučaju da se utvrdi da je ta dokumentacija vjerodostojna, a to je nekakva standardna procedura. Svjedoku nije poznato koliko je trajala procjena snimanja odnosno due diligence Morgan Stanly. Navodi da je u to vrijeme HUP Zagreb bila hotelska kompanija među najvećih 10 u Hrvatskoj, a otprilike 1/3 našeg ukupnog turističkog portfelja mjereno na prihodu. Navodi da je kao revizor bila tvrtka PWC, a ispred te tvrtke Međašević Tamara, a tko je bio ispred Hanžekovića ne sjeća se. Leko Anđelko im tada nije rekao koju cijenu traži nego su kroz pregovore došli do te konačne cifre. Na poseban upit svjedok Popović je odgovorio da gospodin Plinio Cuccurin nije bio dio tima Adris grupe, budući da je iz Adrisa otišao još 2013. godine, tako da on s HUP-om Zagreb nema nikakve veze. Svjedok navodi da je on bio član uprave Adrisa zadužen za turizam, a za investicije u Adrisu je bio zadužen kolega Patajac. Na upravi Adrisa imali su temu oko preuzimanja HUP-a Zagreb, a prezentaciju su imali kolega Patajac i svjedok Popović, a njih dvojica su vršili prezentaciju nadzornom odboru Adrisa, a svi podaci bitni za transakciju dolazili su isključivo od njih iz Adrisa i njihovog tima. Na poseban upit svjedok je odgovorio da su u izradi due diligence – dubinskog snimanja tvrtke sudjelovali djelatnici Adrisa i Maistre, njih 20-tak. Prvi dio snimanja trajao je oko 2 mjeseca - rujan i listopad 2017. Svjedok Popović misli da je nemoguće da jedna osoba odradi taj posao dubinskog snimanja tvrtke za dva mjeseca radi količine financijskog i pravnog materijala kojeg je potrebno pregledati, ali isto tako teško je naći jednu osobu koja bi pokrila i financijski i pravni dio, odnosno koja ima toliko znanja.

17. Svjedok Ante Vlahović u svom iskazu navodi da je u doba 2017. godine bio predsjednik uprave Adris grupe. Njegov posao je bio dugoročno strateško promišljanje rasta i razvoja Adris grupe, a ne operativno vođenje projekta. Njemu je u rujnu 2017. godine Tomislav Popović dao informaciju da je čuo da se prodaje HUP pa su njih dvojica otišli u Zagrebu kod Anđelka Leke i pitali ga, a on nije imao ništa protiv da uđu u proces transakcije. Njih dvojica kada su se vratili prenijeli su informacije upravi Adrisa, a poslije su formirali tim od 4 člana, a taj tim je vodio Tomislav Popović koji je član uprave Adrisa, kolega Škopac, Palinac-financijski direktor i Hrvoje Patajac koji je bio direktor kontrolinga. Nakon toga su dobili suglasnost nadzornog odbora i aktivirali konzultantske tvrtke i to PWC i Odvjetnički ured Hanžeković. Ova četiri člana Adrisa koje je nabrojio i ove dvije konzultantske tvrtke napravile su dubinsko snimanje HUP-a i dale prijedlog upravi Adrisa o transakciji. Uprava je prihvatila i tražila mišljenje od nadzornog odbora, koji je to

također prihvatio i krenulo se u realizaciju što je i završeno. Svjedok Ante Vlahović navodi da on nije sudjelovao u tim operativnim poslovima, a to nije bio niti njegov posao. Svjedok dodaje da je jedno tri puta razgovarao sa Anđelkom Lekom i da je potpisao taj konačni ugovor. Možda je oko tri puta razgovarao sa Anđelkom Lekom, ali tada nisu razgovarali o kupoprodaji jer on o tome nije htio razgovarati dok ne bude gotovo dubinsko snimanje tvrtke. Svjedok navodi da je stekao dojam da je pok. Anđelko Leko želio da nova tvrtka zadrži zaposlene, osigura rast i razvoj, a možda je iz tih razloga i htio da to proda hrvatskoj firmi kojih nije baš bilo u Hrvatskoj koji imaju takav potencijal da to kupe. Svjedok ističe da osobno ne pozna Ratka Kneževića niti ga je ikada vidio. Navodi da je njegov dojam bio da je gospodin Leko nevoljko prodavao tu svoju firmu. Navodi da nije znao da u postupku postoje i drugi kupci, ali da se kasnije ispostavilo da su postojali, točnije do potpisivanja i poslije potpisivanja nije znao, a kada je saznao nakon potpisivanja ne sjeća se. Navodi da je stekao dojam da je pok. Anđelku Lekin bilo bitno da se zadrže radna mjesta. Na poseban upit svjedok je odgovorio da prije rujna 2017. godine nije znao da se prodaje HUP Zagreb, a da je za prodaju saznao od Popovića, da mu nije bilo poznato da je pok. Leko 2016. angažirao nekoga za prodaju tvrtke, da Adris nije mogao ući u transakciju bez odobrenja svjedoka Ante Vlahovića, da je u to vrijeme bio predsjednik uprave i da je normalno da odlučuje uz upravu, da se ne sjeća da li je bio u razgovorima nasamo sa Anđelkom Lekom, da ne zna da li je bilo u to vrijeme i drugih transakcija sa Anđelkom Lekom, ali to zna radni tim, da koliko on zna nije bilo i drugih plaćanja prema pok. Lekin i drugima povezanim s njim, da u tom vremenu 2017. godine nije čuo za kompaniju Starwood, odnosno nije se susretao s nekim iz te kompanije, da ne zna koja je to druga firma bila zainteresirana za kupnju HUP-a, a tako nešto mu je rekao Popović nakon što je sve završilo, da ne zna da je pok. Milan Bandić imao nešto s HUP-om Zagreb, a svjedok ističe da je to pitanje uvredljivo i provokativno. Zaključno, svjedok Vlahović navodi da u ta 3-4 razgovara koje je vodio sa Anđelkom Lekom, pok. Anđelko Leko nijednom mu nije spomenuo cijenu za koju prodaje HUP Zagreb.

18. Sud je u bitnome prihvatio iskaze svjedoka Popovića i Ante Vlahovića, budući da su njihovi iskazi u međusobnom suglasju, kao i u suglasju i s drugim izvedenim dokazima, posebno iskazom II-tuženika Miroslava Leke, kojeg sud također u bitnome prihvaća. Naime, iz iskaza svjedoka Popovića i Vlahovića jasno proizlazi da su se koristili svojim timom pravnih i ekonomskih stručnjaka prilikom snimanja stanja i vrijednosti tvrtke Anđelka Leke, te da nisu imali saznanja, niti su koristili podatke drugih zainteresiranih kupaca o vrijednosti tvrtke koja se prodavala, a što je i logično, jer se radilo zaista o velikom iznosu novca, a da bi se išta prepustilo slučaju. Isto tako, zanimljive su ocjene svjedoka da je pok. Anđelku Lekin bilo važno da se očuvaju radna mjesta.

19. Sud u bitnome prihvaća i iskaz svjedoka Ratka Kneževića, osim u dijelu u kojem ovaj navodi da je Anđelko Leko u biti odbio ponude kupaca koje mu je on doveo, a koje su bile bolje od ponude Adrisa, a zbog čega je Ratko Knežević na kraju oštećen za utuženi iznos, budući da to iz izvedenih dokaza zaista ne proizlazi. Naime, te ponude koje se u iskazima spominju nisu bile obvezujuće, dakle samo su se spominjale cifre te se taktiziralo i odugovlačilo kako bi se postigla povoljnija cijena. Isto tako svjedok Knežević navodi da je on bio i savjetnik i posrednik jer je pripremao kompaniju za prodaju i tijekom tog procesa niti jedan dopis iz kompanije nije otišao

bez znanja svjedoka Kneževića iako se u Ugovoru o angažmanu izričito navodi da prednik tužitelja neće nastupati u ulozi Klijentova posrednika.

20. Slijedom navedenog, zaključno valja reći da je sud utvrdio, a što među strankama i nije sporno, da je pokojni Anđelko Leko u svojstvu klijenta sklopio s RMK partneri d.o.o., sa sjedištem na Britanskim djevičanskim otocima Ugovor o angažmanu od 24. 05. 2016. godine, da su zaseban ugovor pod istim nazivom istog dana sklopili s RMK partneri d.o.o., također u pravnom svojstvu klijenata i tuženici Miroslav Marčinković, Dušanka Marčinković, kao i tuženica Jasenka Marković, time da je Miroslav Marčinković bio punomoćnik ostalih suugovaratelja, da su ove osobe s RMK partneri d.o.o. sklopile 29. ožujka 2017. Dodatke 1 navedenim Ugovorima o angažmanu, da su Ugovor o angažmanu i Dodaci 1 tim Ugovorima pravni poslovi koju su bili sklopljeni na određeno vrijeme jer je čl. 6. oba Ugovora od 24. 05. 2016., propisano da se oni sklapaju na razdoblje od šest mjeseci, počevši od dana potpisivanja od strane obje ugovorne strane, da nakon toga, u razdoblju od 25. studenoga 2016. do 28. ožujka 2017. godine nisu postojali Ugovori o angažmanu između navedenih klijenata i RMK partneri d.o.o., da su ugovorne strane Dodatkom 1 od 29. ožujka 2017. suglasno produljile rok trajanja Ugovora o angažmanu za daljnja tri mjeseca počevši od 29. ožujka 2017. tj. do 29. lipnja 2017. godine.

21. Slijedom navedenog, jasno je da su oba Ugovora o angažmanu i oba Dodatka 1 tim ugovorima ugovorno prestala dana 29. lipnja 2017. godine.

22. Stoga, a budući da su navedeni Ugovori odnosno njihovi Dodaci 1 istekom dogovorenog vremena prestali 29. lipnja 2017. godine, a djelovanje RMK partneri d.o.o. nije polučilo uspjeh u smislu da bi tuženici, na temelju njegova savjetovanja, u tom razdoblju sklopili ugovore o prodaji dionica s eventualnim kupcima taksativno definiranim Ugovorima od 24. 05. 2016. i njihovim Dodacima 1, ne postoji obveza tuženika da tužitelju plate, ovdje utuženu, zaključnu naknadu iz čl. 3. tih Ugovora.

23. Isto tako valja reći da je u Ugovorima o angažmanu od 24. 05. 2016. godine krug potencijalnih kupaca u odnosu na koje je RMK partneri d.o.o. imao ovlast savjetovanja bio izričito (taksativno) određen. To su bili samo određeni kupci iz Narodne Republike Kine, Posebne administrativne regije Hong Kong ili Posebne administrativne regije Macau, a taj je krug potencijalnih kupaca u odnosu na koje je RMK partneri d.o.o. imao ovlast savjetovanja proširen također taksativno Dodacima 1 od 29. ožujka 2017. godine i to samo na STARWOOD ili bilo koju povezanu tvrtku s njom, a taj krug je proširen i na Marriott. Dakle, nisu se ostvarili ugovoreni uvjeti iz čl. 3. Ugovora od 24. 05. 2016. koji bi tužitelju dao pravo na isplatu ugovorene naknade iz Ugovora o angažmanu jer je prodaja izvršena drugom kupcu.

24. Zaključno, prednik tužitelja sukladno Ugovoru o angažmanu nije bio posrednik, već eventualno savjetnik, pa sud iz postupanja pok. Anđelka Leke i ovdje tuženika, a iz svih izvedenih dokaza ne nalazi da bi isti protivno načelu savjesnosti i poštenja izbjegavali sklopiti kupoprodaju sa kupcima koji su u vezi s prednikom tužitelja, samo zato da bi izbjegli platiti utuženi iznos tužitelju.

25. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st.1. ZPP-a. Troškovi su odmjereni prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i troškovniku

stranaka, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine".br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje u tekstu: OT).

Tako je I.-V-tuženicima priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 26.03.2018. godine u iznosu od 27.871,78 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav obrazloženog podneska od 6.07.2018. godine 27.871,78 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav podneska od 6.10.2021. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 29.10.2021. godine 27.871,78 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za zastupanje na ročištu dana 8.03.2022. godine 27.871,78 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za podnesak od 8.03.2022. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 6.05.2022. godine 27.871,78 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za podnesak od 25.05.2022. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za podnesak od 2.03.2023. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 24.03.2023. godine 27.871,78 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), te za zastupanje na ročištu dana 22.09.2023. godine 27.871,78 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), što ukupno čini 195.500,62 eur, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 244.375,78 eur.

I.do V-tuženicima nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe od 700,00 eur, budući da sudsku pristojbu u dosadašnjem tijeku postupka nisu platili niti su pozvani da ju plate.

Nadalje, VI-tuženoj Jasenki Marković priznat je trošak sastava odgovora na tužbu od 20.03.2018. godine u iznosu od 19.908,42 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), za sastav obrazloženog podneska od 3.07.2018. godine 19.908,42 eur (Tbr. 8. toč. 1. OT), za podnesak od 15.09.2021. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 29.10.2021. godine 19.908,42 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za zastupanje na ročištu dana 8.03.2022. godine 19.908,42 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za sastav podneska od 31.03.2022. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 6.05.2022. godine 19.908,42 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), za sastav podneska od 30.05.2022. godine 99,54 eur (Tbr. 8. toč. 3. OT), za zastupanje na ročištu dana 24.03.2023. godine 19.908,42 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), te za zastupanje na ročištu dana 22.09.2023. godine 19.908,42 eur (Tbr. 9. toč. 1. OT), što ukupno čini 139.657,56 eur, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 174.571,95 eur.

VI-tuženici nije priznat trošak sastava odgovora na prijedlog za određivanje privremene mjere, budući da se ne radi o posebnom podnesku, već odgovoru sadržanom u podnesku kojim odgovara na tužbu, a za što joj je priznat trošak. Isto tako VI-tuženoj nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu, budući da sudsku pristojbu u dosadašnjem tijeku postupka nije platila niti je pozvana da ju plati.

Isto tako, II-tuženiku Miroslavu Lekić nije priznat trošak koji je zatražio njegov "drugi" odvjetnik Zoran Vukić, odvjetnik iz Rijeke i to za pristup na ročište dana 22.09.2023. godine, budući da mu je već priznat trošak zastupanja na tom ročištu po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku iz Zagreba.

Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj spor, u cijelosti je odbijen i njegov zahtjev za naknadu parničnog troška temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 7. studenog 2023. godine

Sudac:
Goran Goluža

Dokument je elektronički potpisan:
Goran Goluža

Vrijeme potpisivanja:
07-11-2023
14:34:10

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=80C1156415448522D3031323532313633313137
OU=Signature
S=Goluža
G=Goran
CN=Goran Goluža

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu, pismeno u četiri istovjetna primjerka.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku uz rješenje o pristojbi na presudu od 663,61 eur/
5.000,00 kn
2. tuženicima po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3085f-32734**

Kontrolni broj: **0cfce-43027-2a684**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Goran Goluža, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

KRISTINA RAKUŠA

ODVJETNICA
DRAŠKOVIĆEVA 72, ZAGREB

Masa:
102g

Zagreb
12.12.24
19:12:20

3.30

03 040F 3

10000

HP Hrvatska

"Za predstečajni postupak"

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

18-12-2024

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:
BROJ: